உ

கணபதிதுணை.

விலவவனத்தந்தாதி

உரைபாடம்.

கோகிலாம்பிகைமாலை.

முத்துக்குமாரக்கடவுள் பஞ்சரத்தினம்.

இவை

புதுவை - கலவை சுப்பராயசெட்டியார்
தருமவித்தியாசாலைத்
தமிழ் உபாத்தியாயர்களு ளொருவராகிய
சுப்பு-இராமசாமிமுதலியாரால்
இயற்றி,
திருப்பாதிரிப்புலியூர் இயற்றமிழாசிரியர்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ - க - ரா - சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்கள்
முன்னிலையில் பரிசோதித்து,
புதுவை - தபெல்லியோம்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ-சுப்புமுதலியாரவர்கள் முயற்சியால்

சென்னை

எம்பரஸ் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1884

சிறப்புப் பாயிரங்கள்

இஃது

புதுவை-கலவை சுப்பராயசெட்டியார்
தருமக் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப் பிரதமபண்டிதராகிய
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,
சாமி. பொன்னுப் பிள்ளையவர்கள்
சொல்லிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருவளர்புரிசையந் திகழ்மாடகூடந்
தருவளர்நந்தனஞ் சங்கனம்பயில்வயல்
அனந்தருசாலை யனந்தநீர்கல்விக்
கனந்தருசாலைக் கவினறச்சாலை
நல்வளனுறவிவை நாளும்பொலிதரூஉம்
வில்வவனமாம் வியநகரதனில்
வானுலாஞ்சிகரியும் வனிதையருறுப்பைத்
தேனுலாநறுமலர் தெரிக்குமதான்று
படிந்தவர்வினையெலாம் பாறச்செய்துவிண்
படிதரச்செய்திடும் பண்பாராவியும்
ஆசையுளாருட னண்டர்மற்றெவரு
மாசையாப்பூசைசெய் தன்புறுகாட்சியு
மினனொளிமழுங்க விலகுசீரானைச்
சினகரமமர்ந்துச் செகமெலாம்புரக்க
மனமகிழ்ந்தருவரம் வழங்கிடுமெந்தையாங்
தனதனைத்தனதனுச் சந்ததமுடையான்
றேடிலாத்தேவர்க டொடர்வருகாட்சியான்
காமீசற்கும் கவின்குயிலமைக்கும்
அந்தாதிமாலை யறைகெனத்தளிக்குச்
சந்ததந்தரும கர்த்தனுஞ்சார்ந்தவர்
புலக்கரம்பகற்றிப் போதநீர்தேக்கி
கலச்சிவப்பயிரா நாற்றினைச்சிக்தையி

ஞட்டியேயின்ப நாளு நுகர்ந்திடக்
கூட்டுமெய்ஞ்ஞானக் குரவன்மொழிதர
நூல்வழிப்பொருளி னுட்பமதுணர்ந்து
நால்வகைச்சொன்மலர் நன்காய்ந்தெடுத்தே
ஈரைங்குற்றமு மகற்றியிந்நெறியே
ஈரைங்கவினு மிலகுறயார்க்கு
மந்தாதிமாலையா வமைவுறத்தொடுத்தே
யந்தாதியம்மை யடியிற்சாத்தினனாற்
புதுவையத்திவரியே புனிதருலாவரும்
புதுவையம்பதியிற் பொருந்தியதூயோன்
கற்றோர்க்கிருகணுன் கல்வியந்திருவினன்
பெற்றார்பிறந்தார் பேணுசற்பாத்திரன்
திங்களாஃகண்ணியான் செஞ்சடைத்தேங்கிய
கங்காகுலத்தினன் கலைக்கடல்கடந்தோன்
சுப்பராயவேள் சுதனெனச்சொற்றிடும்
தப்பிலாராம சாமிநாவலனே.

இஃது

திருவாவடுதுறை யாதீன மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கராகிய

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு

நார்மல் பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

ம - ள - ள - ஸ்ரீ, சோடசாவதானம்

தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிவெறிதரங்க வாரிதிபுடைசூழ்
திணிநிலவரைப்பிற் செறிதரச்சூழ்போய்ப்
பரந்ததிசைவிழுங்கும் பாயிருட்படலையை
விரிந்ததன்கரங்களான் மெலிவுபட்டவள்ளி
வாரிவாய்மடுத்துச் சீரிதிற்றேக்கெறிந்
தரிறபவுலாய்த்தரும் பரிதிமான

வல்லொளிமழுக்கும் வில்லொளிரார
நடுவட்கிடந்த வடுவின்மாமணிபோற்
சொல்வரம்பிகந்த பல்வளப்பொலிவாற்
சேணுடுவக்குஞ் சோணாடுமுதலிய
தமிழ்ச்சுவைதேக்கிய தன்மைசானாட்டுட்
குமைப்பிலாவறங்கூர் கொடுங்காலத்துந்
தன்வளஞ்சிறிதுந் தணப்பிலதாகி
மன்னியபசிப்பிணி வாய்க்கோட்பட்ட
பல்லுயிரொருங்கு படரினுந்தாங்குங்
குன்றாவளத்திற் பின்றாதோங்கி
நடுவாய்நிற்றலி னடுநாடென்னப்
பொலியுமிந்நாட்டுட் கலிதபவிளங்கும்
புதுவைநன்னகருள் விதுதவழ்ந்துறங்கும்
பேருயர்குடுமிச் சேருசெறிதருநிறை
நைமிசவனமுத னலஞ்சால்வனங்கள்
மெய்மிகப்புளகித்து விரிகரங்கூப்பும்
வில்வவனத்துறை யல்லுறழ்மிடற்றுப்
பொன்வீழ்த்தன்ன புரிசடைக்கடவு
டன்புகழமைந்த சால்பினத்தாதியுங்
குலவருட்கடலாங் கோமானிடப்பா
னிலவுகுயிலம்மைமே னிகரில்பாமாலையு
மொருபெருங்குரவற் குரவுபூண்ட
வள்ளிலைநெடுவேல் வள்ளன்மீது
பஞ்சரத்தினமும் பாற்படுபுலவர்
நெஞ்சமுவப்ப நிலைபெறவுரைத்தன
னன்னவனியாரெனி லறையக்கேண்மின்
பொன்னின்வளஞ்சால் பொருப்பெனயாவருங்
காண்வரக்கற்ற மாண்பமைகல்வியன்
புண்ணியஞ்சான்ற தண்ணியநடையினன்
சுரநதிக்குலத்திற் றுரிசறத்தோன்றியோன்
பல்வகைநூலகிற் பலசமயங்களுட்
சைவமேசிறந்தெனத் தானறிகற்றோன்
புகலுமப்புதுவைத் தகவுசானகரினன்
சுப்புராமசாமி.
யொப்பில்குணத்தி னொருவன்றானே.

இஃது

ஷை மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய திருப்பாதிரிப்புலியூர்

இயற்றமிழாசிரியர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

க. ரா. சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்கள்சொல்லிய

வெண்பா.

வில்வவனக்குயிற்கோர் மேதகுபாமாலையந்தச்
செல்வவனக்குயிலைச் சேர்ந்தவல—மல்கு
மொருசேவற்கந்தாதி யுற்றுரைத்தான்சுப்புத்
திருராமசாமிவல்லோன் றேர்ந்து.

இஃது

கும்பகோணம் பழனிமுத்தையர் குமாரர்

சிவகுருநாதஐய ரவர்களியற்றிய

விருத்தம்.

அந்தாதியிலாக் காமீசனந்தாதலர்த்தாட்கந்தாதி
சிந்தாகுலமாலைச்செருக்குந் தெய்வக்குயிற்குத்திருமாலை
பைந்தார்கீபம்புனைவாற்குப் பஞ்சரத்னம்பணித்தனிர்தான்
எந்தையென்பார்க்கிலெங்காத்தானி ராமசாமியியலுறவே.

இஃது புதுப்பாளையம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

அ. பெரியசாமிப் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர்வில்லைக் கோமளாம்பிகைக்குச்
செப்பருந்தொண்டர்கள் பரவு
மருவளர்திருக்கா மீஸ்வரர்தனக்கு
மாலையந்தாதி யுரைத்த—

தருவளர்புதுவைச் சுப்பராயப்பேர்ச்
சறகுணன்றவச்சுதன் கங்கை
குருவளாகுலத்தி ராமசாமிப்பேர்
கொண்டநாவலன் புவிக் கினிதே.

தஃதி

புதுவை

கலவை சுப்பராயசெட்டியார்

தருமக கல்விச்சாலைத் தமிழுபாததியாயர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

உ-சு-மாணிக்கப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய.

கலிவிருத்தம்.

ஐந்திரத்தின மாலையொடந்தாதி
விந்தையார்வில்லை யந்தலமேவுறுங்
கந்தனற்குயில் காமீசர்மூவாகருந
தந்தனன்ராம சாமிப்புலவனே.

இஃது ஷை கலவை சுப்பராயசெட்டியார்

கல்விச்சாலைத் தமிழுபாத்தியாயர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கு-இரத்தினப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய

கட்டளைக் கலித்துறை.

அந்தாதிசைவரி பாமெம்பொழில்வில்லை யாககர்வாழ்
அந்தாதிசேரவைத் தாய்குன்றாய வடியவரில்
அந்தாதிமாலை விருத்தவலங்க வணிந்ததிரு
அந்தாதிசையடைந் தான்ராமசாமி யதிருனன்றே

சிவமயம்.

விலவவனத்தந்தாதி.

உ ரை பா ட ம்.

விநாயகர் காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருமாதுறை வில்லைக் காமீசர் வாரிசச் சேவடிக்கே
யருமாதுலகம் புகழவந்தாதி யணிகுவனால்
பருமாதுளங்கனி பாசாங்குசமும் பரித்தவுணக்
கருமாதலைவதைத்த வலம்புரியானையைக் கைதொழுதே.

(இதன்பொருள்.) திருமாது உறை வில்லை காமீசர் வாரிசம சேவடிக்கு-இலக்குமியானவள் வாசஞ்செய்கின்ற வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய திருக்காமீசரது தாமரையாகிய சிவந்த திருவடிக்கு, அரு மாது உலகம் புகழ அந்தாதி அணிகுவன்-அருமையாகிய பிரியத்தைத் தருகின்ற உலகமானது புகழும்படி அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தைச் சாத்துவன், பரு மாதுளங்கனி பாசாங்குசமும் பரித்து-பருத்த மாதுளம்பழத்தையும் பாசாங்குசமுதலிய வற்றையுந் தரித்து, அவுணன் கரு மா தலைவதைத்த வலம்புரியானையை கைதொழுது-இராக்கதனாகிய கறுத்த கெசமுகாசுரனை வதைத்த வலம்புரி விநாயகனை வணங்கி, ஆல்-அசைநிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. யான்-தோன்றா வெழுவாய். அணிகுவன்-பயனிலை. அந்தாதி-செயப்படுபொருள்.

முருகக்கடவுள் துதி.

தருமந்தழைத்த புகழ்வில்லை மேவிய தற்பரன்மேல்
அருமந்தவின்றமி ழந்தாதிசொல்ல வலர்கடம்பு
மருமந்தணிற்றரிக்கும் முருகாவென் மனத்திருந்து
பொருமந்தப் புத்தியை நீக்கிநல்வாக்கருள் புண்ணியனே.

(இ - ள்.) தருமம தழைத்த புகழ் வில்லை மேவிய தற பரன்மேல் - தருமமானது தழைத்திராநின்ற கீர்த்தியினையுடைய வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது, அருமந்த இன் தமிழ் அந்தாதி சொல்ல அலர் கடம்பு - அருமருந்தென்ன வினிமையாகிய தமிழினாலே யந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்ல கடப்பமலர் மாலையை, மருமந்தனில் தரிக்கும முருகா என் மனத்திருந்து - மார்பினிடத் தணியப்பெற்ற முருகக்கடவுளே அடியேன் மனத்தினிடத்திருந்து, பொரும் மந்தப்புத்தியை நீக்கி நல்வாக்கு அருள் புண்ணியனே - கெடுக்கா நின்ற மந்த வறிவை நீக்கி நல்ல மதுரமான வாக்கைப் புண்ணியசொரூபனே கிருபைசெய்வாயாக, நீ-தோன்றா எழுவாய். அருள- பயனிலை. வாக்கு-செயப்படுபொருள்.

திருவக்கறை யாதீனம் கல்விமடத்தி
லெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ - மெய்ஞ்ஞானதேசிகர் துதி.

சடிலங்களக்கறை நீக்கியடியர்க டம்பொருட்டால்
படியின் மெய்ஞ்ஞான முநிவனெனவந்த பண்டாரங்கள்
அடியவன் வல்வினை யேகவருள்செய்த வத்தனுரைப்
படிவில்லைவயீச னடியிலந்தாதி பகர்ந்தனனே.

(இ - ள்.) சடிலம் களக்கறை நீக்கி அடியர்கள் தம்பொருட்டாலே சடாபாரத்தையும் விஷகண்டத்தையு மன்பர்கள் நிமித்தமாக வகற்றி, படியில் மெய்ஞ்ஞான முநிவனென வந்த பண்டாரங்கள்-பூமியில் மெய்ஞ்ஞான தேசிகனென்று சொல்லும்படி யவதரித்த சிவபெருமான், அடியவன் வல்வினை ஏக அருள்செய்த அத்தன்-அடியேனது தீவினை நீங்கும்படி கிருபைசெய்த கடவுளினது, உரைப்படி வில்லை

ஈசன் அடியில் அந்தாதி பகர்ந்தனன் - கட்டளைப்படி வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய திருக்காமீசரது பாதத்திலணிய அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்லினன், ஏகாரம் - ஈற்றசை.

நூல்.

சீரண்டர் போற்றுமெழில் வில்வைமேவிய செம்மலைப்
பேரண்டமீன்றவள் பாகனைப் பேதையென் பீழைவினை
ஏரண்டச்சூழ லெறிமாருதத்தினை யேற்றிநெஞ்சே
நாரண்டவாழ்த்திப் பணிவா யருள்செய்வர் நன்குனக்கே.

(இ-ள்.) சீர் அண்டர் போற்றும் எழில் வில்வை மேவிய செம்மல்தனை - சிறப்புவாய்ந்த தேவர்கள் துதிக்காநின்ற அழகுபொருந்திய வில்வையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானானவரும், பேர் அண்டம் ஈன்றவள் பாகனை - பெரிய அண்டங்களைப் பெற்றவளாகிய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்தில் வைத்தவரும், பேதையென் பீழைவினை ஏரண்டச்சூழல் எறி மாருதத்தினை - பேதமையையுடைய வெனது துன்பத்திற் கேதுவாகிய வினையாகிற வாமணக்குக் காட்டை முறித்துத் தள்ளும் பெருங் காற்றானவருமாகிய சிவபெருமானை, ஏற்றி நெஞ்சே நாரண்ட வாழ்த்திபணிவாய் அருள்செய்வர்நன்குனக்கு-மனமேஎதிர்கண்டுதரிசித்தபின்பு அன்பு பொருந்தத் துதித்து வணங்குவாய் கிருபை செய்வார் அதுனக்கு நன்மையாகும், ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

செய்யவ னந்தரி யாழியற்காவிடந் நின்றசெம்மால்
வெய்ய வனந்தழற் கூட்டிடும் வீபர்ச்சு வில்லடிகொள்
மெய்ய வனந்தங்கு வனகச்சீர் வில்வை மேயவனை
துய்ய வனந்தரு தாளை யெஞ்ஞான்று தொழுதுய்வனே.

(இ-ள்.) செய்யவன் நந்து அரி ஆழியற்கா விடம் நின்ற செம்மால் - செவ்வியானவன் சங்கினங்களை யடித்துக் கொண்டோடுகின்ற பாற்கடலை யிடமாக வுடைய திருமாலுக்காக ஆலகால விஷத்தைப் புசித்த கடவுளே, வெய்ய வனம் தழற்கு ஊட்டிடும் வீபர்ச்சு வில்லடிகொள் மெய்ய - வெவ்விதாகிய காண்டாவனத்தை யக்கினிபகவானை உண்

பிகைச்செய்த வர்ச்சுனனது வில்லடியைக்கொண்ட திருமேனியையுடையவனே, அனம் தங்கு உவளகம் சூழ் வில்லை மேயவ-அன்னப்பறவைகள் வசிக்கின்ற வாவிகள்சூழ்ந்த சிறப்பையுடைய வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, நின் தூய்ய வனந்தரு தாளை எஞ்ஞான்று தொழுது உய்வன்-பரிசுத்தமாகிய வழகுபொருந்திய உன் திருவடியை எக்காலமும் வணங்கிப் பிழைப்பன், ஏகாரம்-ஈற்றசை. (௬)

உய்யத் தருக்கணஞ் சூழ்வில்லைநாதனை யொண்கதைவாட்
கய்யத் தருக்கனலாழிதந்தோனைக் கண்டுதொழ
வய்யத் தருக்கனல் வானோர்க்குமேற்பதம் வாய்க்குமிது
மெய்யந் தருக்கணஞ் சிந்திரியங்களை வென்றநெஞ்சே.

(இ-ள்.) உய்ய தருக்கணம் சூழ் வில்லை நாதனை-பிழைக்க விருட்சக்கூட்டங்கள் சூழ்கின்ற வில்லையென்னும் பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளானவரும், ஒண் கதை வாள் கை அத்தருக்கு அனல் ஆழி தந்தோனை-பிரகாசம் பொருந்திய கதையும் வாளையுந் தாங்கிய கரங்களையுடைய திருமாலுக்குச் சக்கரத்தைக் கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானை, அ தருக்கு அஞ் அஞ்சேந்திரியங்களை வென்ற நெஞ்சே கண்டு தொழ-அந்தச் செருக்குப்பொருந்திய பஞ்சேந்திரியங்களைச் செயித்த மனமே தரிசித்து வணங்க, வையத்தருக்கு அனல் வானோர்க்கு மேற்பதம் வாய்க்கும் இது மெய் - பூவுலகி லுள்ளவர்களுக்கு அரசனாகி தேவர்களுக்கு மேலாகியபதவி கிடைக்கும் இந்தக்காரியமுண்மை.

நெஞ்சாரவானவர் வாழ்த்துறும்வில்லை நிமலனைநீள்
அஞ்சாரலாருங் கைலைவெற்பானைமுன் னூழியெழு
நஞ்சாரருட்கண்டனைக் குன்றினை நாதனையே
மஞ்சாரமாதர் மயக்கொழித்தேத்தி வணங்குவிரே.

(இ-ள்.) நெஞ்சார வானவர் வாழ்த்துறும் வில்லை நிமலனை-மனம்பொருந்தத் தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற வில்லையென்னும்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானானவரும், நீள் அம் சாரல் ஆரும் கைலைவெற்பானை - நீண்ட வழகிய மலைப்பக்கம்பொருந்திய கைலாசகிரியையுடையவரும்,முன்

ஆழியெழு நஞ்சு ஆர் அருட்கடலை குணக்குன்றினை நாதனை-முற்காலத்தில் சமுத்திரத்தி லுண்டாகிய விடத்தைப்புசித்த கிருபா சமுத்திரமானவரும் குணமலையானவருமாகிய கடவுளை, ஏமஞ்சார் அமாதர் மயக்கு ஒழித்து ஏத்தி வணங்குவிர் - இன்பம்பொருந்திய அந்தமடவார்களது மயக்கத்தை நீக்கி துதித்து வணங்குவீர்கள், ஏ-அசை. (ச)

வணங்கரியானய னிந்திரன் மற்றுளவானவரும்
வணங்கரியானெழின் மாடங்களார்வில்லை வாழும்பிரான்
வணங்கரியானனன் றந்தைமுந்தும்புர வானடைக்கா
வணங்கரியாக்கி யடிமுடிவைத்துய்ம்மின் மானிடரே.

(இ - ள்.) வணங்கரியான் அயன் இந்திரன் மற்றுள வானவரும் வணங்கரியான் - கரிய நிறமுடைய திருமாலும் பிரமனும இந்திரனும் மற்றுமுண்டாகிய தேவர்களும் வணங்குதற்கருமையானவனும், எழில் மாடங்கள் ஆர் வில்லை வாழும் பிரான் - அழகுபொருந்திய உப்பரிகைகள் சூழ்ந்த வில்லையென்னும் பதியில் வாழுகின்ற கடவுளானவரும், வணம் கரியானனன் றந்தை-வளப்பம்பொருந்திய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரும், முந்தும் புர வான் அடை காவணம் கரியாக்கி அடி முடி வைத்துய்ம்மின் மானிடரே-ஆகாயத்தையடைத்துச் செல்லாநின்ற திரிபுரமாகிய நகைப்பந்தரை நகைத்தெரித்தவருமாகிய பரமசிவனது திருவடிகளை மாந்தர்களே சிரத்திலணிந்து பிழைப்பீர்களாக. (ரு)

மானிடமாகமுன் கோடிதவஞ்செய்து வந்துநெஞ்சே
தானிடமாப்பொருளெவற்கு நேர்ந்தனை தண்ணிமையத்
தேனிடமாரவைத்தோன் வில்லைச்சேர்ந்திலைசெம்பொன்
பேனிடமாட்டிலை வீட்டிலைதோற்றும்பெருங்கருவே. [சிறுப்

(இ-ள்.) மானிடமாக முன் கோடிதவஞ்செய்து வந்து நெஞ்சே - மனமே மானிடப் பிறப்பாக முற்காலத்தி லநேகந் தவஞ்செய்து பிறந்தும், இடம் மா பொருள் எவற்கும் நேர்ந்தனை-வீட்டிற்கும் பெருமைபொருந்திய திரவியத்திற்கும் ஏவலாளுக்கும்வருந்தினை, தண் இமையத்தேன் இடமாரவைத்தோன் வில்லை சேர்ந்திலை-குளிர்ச்சிபொருந்திய

பருவதராசன்பெற்ற தேனனைய சொல்லையுடைய வுமா தேவியாரை யிடப்பாகத்தில்வைத்த சிவபெருமானெழுந் தருளிய வில்வையென்னும் பதியை யடையவில்லை, செம பொன் சிறு பேன் இடமாட்டிலே தோற்றும் பெருங்கரு வீட்டிலே - திரவியத்தைச் சிறியபேனவ்வளவு கொடுத்த தேயில்லை செனிக்குமிருந்த பிறப்பை யழிக்கவில்லை, எ-அசை. (சு)

கரும்பானங் கங்கரிந் துள்ளாவிகுன்றக் கடைக்கணித்தான்
அரும்பானங் கங்கரி யார்க்கும் பொழில்வில்வை யம்பதியில்
வரும்பானங் கங்கரி சேருது தாழ்ந்திட வைத்துநல்லா
தரும்பானங்கங்கரிப்பான்வேண்டிநண்ணுதல் தக்கதன்றே.

(இ - ள்.) கரும்பான் அங்கம் கரிந்து உள்ளாவி குன்ற கடைக்கணித்தான் - மன்மதன் தேகமானது சாமபராகக் கரிந்து கடத்தினுள்ளே யிராநின்ற வான்மா குறைந்துபோகக் கடைக்கண்ணினாற் பார்த்தவன், அரும்பான் அங்கங்கு அரி ஆர்க்கும் பொழில் வில்வையம்பதியில் - அரும்புகடோறும் அவ்வவ்விடங்களில் வண்டுகள் சத்திக்குஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த வில்வையென்னும்பதியில், வரும்பால் நம் கம் கரிசு எருது தாழ்ந்திடவைத்தும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான் நமது சிரம் குற்றமானது அடையாது தம்மை வணங்கும்படிக்கு நமக்குண்டாக்கிவைத்தும் நாமப்படி வணங்காமல், கங்கு அரிப்பான் - நமது சிரத்தை கழுகு அரிக்கும்படி, நல்லார் தரும்பானம் வேண்டி நண்ணுதல் தக்கதன்று - மாதர்கள் கொடுக்கு மதுரபானத்தை விரும்பி யவரைச் சேருதல் தகுதியன்று, எ-அசை. (எ)

கன்னலங்கார மட்டவார்விழிதன காசிதந்த
மென்னலங்காரவயில்செண்டுபூங்குமிழேர்செய்முத்தென்
றன்னலங்கார வுரைப்பதல்லால் வில்வை யண்ணறனைப்
பன்னலங்காரணி கண்டவென்றேனிலே பாவிநெஞ்சே.

(இ-ள்.) கன்னு அலங்காரம் மட்டவார் விழி தனம் காசி தந்தம் - பொருந்திய சிங்காரத்தையுடைய மாதர்களது கண்களும் கொங்கைகளும் மூக்கும் பற்களும், என்னு அலங்கு ஆரம் அயில் செண்டு பூங்குமிழ் ஏர்செய் முத்து

3950

ன்று-நினைக்கின்ற வசையுமாலை யணிந்தே வேலும் புட்பச் செண்டும்குமிழம்பூவும் அழகையுடைய முத்துக்களும் என்ற, அண்ணல் அங்கு ஆர உரைப்பதல்லால்-பெருமையாக வவவிடத்துப் பொருந்தச் சொல்லுவதல்லாமல், வில்லை அண்ணல்தனை பண் நலம் காரணி கண்டவென்று ஓதிலை பாவிநெஞ்சே - வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை இசையுடனே நன்மையாக விடத்தைத் தரித்த கண்டனேயென்று சொல்லவில்லை பாவியாகிற மனமே. (அ)

சேரமன்னன்செய்த பூசைக்குகந்தவ செய்யவில்லை
யூரமன்னன்புதந் தாளென் றுரைத்திலி ரோதிடுங்கண்
ணூரமன்னம்புசி யாதுண்டுவீணி னடிக்கினம
னூரமன்னப்பொங்கு கோபத்துச் சார்பொழு தார்கதியே.

(இ-ள்.) சேரமன்னன் செய்த பூசைக்கு உகந்தவ-சேரமான் பெருமாள்செய்த பூசைக்குச் சந்தோஷித்தவனே, செய்ய வில்லையூர - செவ்விதாகிய வில்லைப் பதியையுடையவனே, மன்னு அன்பு தந்து ஆளென்று உரைத்திலிர்-நிலைபெற்ற பத்தியைக்கொடுத் திரக்ஷிப்பாயென்று துதித்திரில்லை, ஓதிடும் கண்ணூரம் அன்னம் புசியாது உண்டு வீணில் நடிக்கில்-சொல்லாநின்ற கள்ளுநீரைச் சாதம்புசியாதுண்டு வீணாகக் கூத்தாடினால்,நமனூர் அம்மன்ன பொங்கு கோபத்து சார்பொழுது ஆர்கதி - இயமன் சமுத்திரத்தைப்போற் கொதிக்குங் கோபத்தோடு வருஞ்சமயத்தில் எவருங்கட்காதாரம், ஏ-ஈற்றசை. (கூ)

கண்டனஞ்சேர் செய்களார் வில்லைவாழுங் கரியநிறக்
கண்டனஞ்சேலென்று நல்லடியார்களைக் காத்தவனேர்
கண்டனஞ்சேல்செண்டு கொண்டவள்காணக்கனகவவைக்
கண்டனஞ்சேருநிர்த்தாவென்ற நிர்த்தனைக்காணக்கண்ணே.

(இ-ள்.) அனம் கண்டு சேர்செய்களார் வில்லைவாழும் கரியநிறம் கண்டன் - அன்னப்பறவைகள் பார்த்துச் சேருகின்ற வயல்நிலங்கள் பொருந்திய வில்லைப்பதியில் வாழுகின்ற கரியநிறத்தையுடைக் கண்டத்தையுடையவன், அஞ்சேலென்று நல்லடியார்களை காத்தவன் - பயப்படாதிர்

களென்று நல்லடியார்களை யிரக்ஷித்தவன், ஏர் கன தனம் சேல் செண்டு கொண்டவள் காண-அழகுபொருந்திய கணைகளும் கொங்கைகளும் சேற்கெண்டைகளையு மலர்ச்செண்டுகளையு முவமையாகக்கொண்ட பார்வதிதேவியார காணும படி, கனகவண்ணக்கண் டனஞ்சே குதிர்தாவென்ற நிர்த்தனம காண கண்டனே-பொன்னம்பலத்தினிடத்துத் தனஞ்சேகுதிர்தாவென்ற தாளத்துடன்செய்தநடனத்தைக் கண்களே தரிசிப்பீராக. (௧௦)

காணத்தரங்கத் துயின்றோனயன்மக வான்களித்துப்
பேணத்தரங்க நடிப்பவர் வில்லையிற் பிஞ்ஞகனார்
மாணத்தரங்கத்துப் பெண்ணைவைத்தோர்தம வனசமலர்த்
தாணத்தரங்கன்ம சன்மந்தனக்கது சத்தியமே.

(இ-ள்.) காண தரங்கம் துயின்றோன் அயன் மகவான் களித்து பேண் அத்து அரங்கம் நடிப்பவர்-இயாவருங்காணும்படி பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனு முவகைகொண்டு விரும்புமெல்லையாகிய பொன்னம்பலத்தினிடத்து நிருத்தம் புரிபவர், வில்லையில் பிஞ்ஞகனார் மாண் அத்தர்-வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிஞ்ஞகனென்னு நாமமுடையவர் மாட்சிமைபொருந்திய கடவுள், அங்கத்து பெண்ணை வைத்தோர்தம வனசமலர் தாள் நத்து-தேகத்தி லுமாதேவியாரை வைத்தவரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை யர்ச்சிப்பாயாக, அரம் கன்ம சன்மந்தனக்கு அது சத்தியம்-அவ்விச்சையே வினையால்வரும்பிறவிக்கு அரமாகும்இது உண்மை, ஏ-அசை. (௧௧)

சத்தியத் தன்பொழிற் சூழ்வில்லை வாழ்பவன் றுணழியா
சத்தியத் தன்னரு ளாளீ ருடன்பட வேமித்தின்னே
அத்தியத்தக்கை யெழுப்பெண்ணைமாலவ யமைத்துமடல்
பத்தியத்தம்மலை மென்றாரமன்றிற் புகருவனே.

(இ-ள்.) சத்தி அத்தன் பொழில்சூழ் வில்லை வாழ்பவன்-பார்வதி தேவியாருக்கு நாயகன் சோலைகள்சூழ்ந்த வில்லைவென்னுந் தலத்தில் வாழுகின்றவன், அழியா நித்தியத்தன் அருளாளீருடன்பட மேமித்தின்னே-எக்காலமு மழிவில்லாத வத்தன் திருவையால் விபூதியுடனே

படத்தைச் சித்தஞ்செய் திப்போதே, அத்து இயம் தகை
எழு பெண்ணை மாலை அமைத்து மடல்-கிரமமுள்ளவாத்தி
யமாகிய பமபையொலி கோஷிககப் பனைமடலினுல் குதி
ரையை யுண்டாக்கி மடலை, பத்தி அதநம் நலமென்றுயுர
மன்றில்பகருவன் - அன்பாகவத்தாட்சத்திரம நன்மை
யென்றுயேறிச்செலுத்தச் சபையிறசொல்லுவன், ஏ-அசை.

பகரவரியபொன் மன்றுணடஞ்செய் பதமெனெஞ்சில்
புகரவரியற்புதஙகொளச் செய்யெழில் பொஙகு வில்லை
நகரவரிய மிடுதுடையென்பிழை நாடல்கணடாய்
அகரவரியக கரங்கண்முன்போல வமர்பவனே.

(இ - ள்.) பகரவரிய பொன்மன்றுள் நடஞ்செய் பதம் எனெஞ்சில் - சொல்லுதற்கரிதாகிய கனகசபையில் திருநடஞ்செயகின்ற தேவரீர் திருவடி என்மனதில, அரவு அரி அறபுதஙகொள புக செய் - சேஷசயனத்தையுடைய திருமால் ஆசசரியஙகொள்ளும் வண்ணம் புகுமபடி கிருபை செய்வாயாக, எழிலபொஙகு வில்லைநகர வரி அமிடுதுடை - அழகுமிகுந்த வில்லைநகரத்தையுடையவனே பாதிககின்ற வாபததுககளை நீககு, என்பிழை நாடல் - என் குற்றததைநோக்காதே, அகரவரி அக்கரங்கள் முன்போல அமர்பவனே - அகரவெழுத்தானது எழுத்துககளுககு முதன்மையானதுபோல விருககின்றவனே, கண்டாய்-அசை. (கக);

அவசங்கடங்கொளக்காலன்சினங்கொண்டணுகினெஞ்சே
நவசங்கடர்துவெண் முத்தின்றலவிடு நன்செய்களும்
துவசங்கடங்குான் முற்றமுஞ்சூழ்ந்து துலங்குவில்லைச்
சிவசங்கடர்தொலைத தான்வாயென்றஞ்சக் கருசெயிலே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே கடம் அவசங்கொள காலன் சினங் கொண்டு அணுகில்-மனமே முறைமையாக மதிமயக்கங் கொள்ள யமன் கோபங்கொண்டென்னை நெருங்கிடில், நவம் சங்குஅடர்த்து வெண்முத்தீன்று உலவிடும நன்செய்களும்- புதிதாகிய பணிலங்களானவை நெருங்கி வெண்மையாகிய முத்துக்களைப்பெற்றுத் திரிகின்ற நன்செய் நிலங்களும், துவசங்கள் தங்கும் நன்முற்றமும் சூழ்ந்து துலங்கு வில்லை சிவ-கொடிகள்பொருந்திய நல்ல வுபரிகைகளுஞ்

சூழ்ந்து விளங்குகின்ற வில்வையென்னுந் தலத்து எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, சங்கடந்தொலைத்து ஆள்வாயென்று அஞ்சக்கரம் செபி-துன்பத்தைநீக்கிக் கிருபையோடளிப்பாரென்று பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிப்பாய், எ-ஈற்றசை (கச)

அஞ்சக்கரத்தநல் வில்லைக்கரச வரக்கருளம்
அஞ்சக்கரனை யொறுத்தவன்பூசைக் ககமகிழ்ந்தே
அஞ்சக்கரத்தை யளித்தோயெனை யிவ்வலர்மதியால்
அஞ்சக்கரமென வாட்டனன்றோசொ லருளண்ணலே.

(இ-ள்.) அஞ்சக்கரத்த நல் வில்லைக்கு அரச-பஞ்சாக்கரத்தையுடையவனே நல்ல வில்லையென்னுந் தலத்துக்குத் தலைவனே, அரக்கர் உளம் அஞ்ச கரனை ஒறுத்தவன பூசைக்கு அகமகிழ்ந்தே அம் சக்கரத்தை அளித்தோய்-இராக்கதர்களது மனமானது நடுங்கும்படி கரனென்னுமரக்கனைச் சங்கரித்த திருமாலினது பூசைக்குச் சந்தோஷித்து அழகிய சக்கராயுதத்தைக் கிருபை செய்தவனே, எனை இ அலர் மதி ஆலமென சக்கரமென வாட்டல் நன்றோ சொல அருளண்ணலே-அடியாளாகிய வென்னை யிந்தப்பரந்த சந்திரன் விடத்தைப்போலவுஞ் சூறைக் காற்றைப்போலவும் வருந்தச்செய்குதல் நல்லதோ கிருபாமூர்த்தியாகிய சுவாமி சொல்லுக. (கரு)

அன்னையுநீகுரு வப்பனுடன்னையு நீயெனவே
என்னையுற்றெல்லு மிரவுநின்றேத்த மெனக்கிரங்காய்
நன்னையும்பர்க்கரு நல்லமுதோலிந் தேபவத்தியான்
மன்னையுத்தெய்த்திட னிற்கழுசோ வில்லை வாழ்சடரே.

(இ-ள்.) அன்னையுநீ குரு அப்பனுடு அன்னையுநீ என-இயான் வழிபடுகடவுளுநீ ஆசாரியனுநீ அப்பனுநீ [illegible]று, என்னை உற்று எல்லும் இரவுநின்று ஏத்தம்[illegible]கு இரங்காய் - நினைத்துப்பகலிலு மிரவிலுந் துதிக்குமெனுக்கு மனமிரங்குவாய், உம்பர்க்கு நன்னைல் அருநல்[illegible] நலிந்தேபவத்து இயான் - தேவர்களுக்குக் கிட்ட[illegible] கருமையாகிய நல்ல அமிர்தமே மெலிந்தே பிறவித்[illegible]தி லடியேன், [illegible] அலுத்து எய்த்திடல் நிற்கு அழ

சோ வில்லை வாழ் சுடரே-பூமியில் அலுத்தினைத்தல் தேவரீ
ருக்கு அழகாகுமோ வில்லையென்னூர் தலத்திலெழுந்தரு
ளிய ஞானதீபமே. (கசு)

சுயம்பிறகாசர் எழில்வில்லையீசர் துணைவரைமேல்
சுயமபிறகாலெனச் சென்றரவிந்தங் கலந்தசெல்வி
பயம்பிறகாதநன் மார்க்கமதாய்வரப் பக்குவமா
வியமபிறகாலெங்குஞ் சென்றிசைதேடு மெழிற்குருகே,

(இ-ள்.) சுயம்பிறகாசர் எழில் வில்லை ஈசர் துணைவரை மேல்-இயற்கை யொளியுடையோர் அழகிய வில்லையென்னூர் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானினது நீண்ட மலையின்மீது, சுயம காலென சென்று அரவிந்தம கலந்த செல்வி - தடாகத்தினிடததிற் காற்றைப்போலச் சென்று போய் தாமரை மலரிற்சேர்ந்த இலக்குமியையொத்த பெண்ணுக்குப், பயம் பிறகாத நன்மார்க்கமதாய் வர பக்குவமா இயம்பு - அச்சமான துண்டாகாத நல்லவழியாக வரும்படி பக்குவமாகச் சொல்லு, இறகால் எங்கும் சென்று இசை தேடும் எழில் குருகே-சிறகினு லெவ்விடத்தும் பறந்துபோயுணவைத் தேடுகின்ற வழகியநாரையே, பிற - அசைநிலை. பிறக்காதவென்றது - எதுகை நோக்கிப் பிறகாத வென்றூறுத் தொகுக்கபபட்டது. (கஎ)

கேதனந்தங்குநன் முற்றங்கள்சூழ்ந்து இளரும்வில்லை
நாதனந்தம்வினை தீர்த்தருள்வோன்வரை நண்ணுமன்பர்
மாதனந்தண்டுத லில்லாமற்றேடி வருகுவனென்
றேதீனந்தஞ்சொலிப் போனவர்வந்தில சேந்திழையே,

(இ-ள்.) கேதனம் தங்கு நல் முற்றங்கள் சூழ்ந்து இளரும் வில்லைநாதன்-துவசங்கள் பொருந்திய நல்ல வுபரிகைகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற வில்லையென்னும் பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான், நந்தம் வினை தீர்த்து அருள்வோன் வரை நண்ணும் அன்பர்-நம்முடைய தீவினையை நீக்கி கிருபைசெய்புவனுமாகிய கடவுளது மலையிலிருக்கும் நாயகா, மாதனம் தண்டுதலில்லாமல் தேடி வருகுவனென்று-மகத்தாகிய திரவியத்தைத் தடையில்லாமற் சம்பாதித்து வருவேனென்று, ஏது அந்தம் சொலி போனவர் வந்தி

MAHAMAHOPADHYAYA

டீர் எந்நிறைமுயே-அனந்த காரணங்களைச் சொல்லிச சென்றவர் பாங்கியே வரவில்லை. (௪அ)

வந்தனந்தந்தண்டர்கோன் பூசைசெய்வில்லைவாழ்பரனைப்
பந்தனந்தந்தனில் வந்தருளென்று பரவல்விட்டுத்
தந்தனந்தந்த மெனநடிப்போர்தமைச் சார்ந்தவாகள்
சந்தனந்தந்தனம் பூசுவர்சீதந் தலைவிதியே.

(இ - ள்.) வந்தனம் தந்து அண்டர்கோன் பூசைசெய் வில்லை வாழ் பரனை - இந்திரன் வணக்கஞ்செய்து அரசித்த வில்லையென்னுந் தலத்தில் வாழுகின்ற சிவபெருமானை, பந்தம் நந்து அந்தனில் வந்தருளென்று பரவல விட்டு-பாசபந்தமானது கெட்டுப்போகுங் காலமுடிவில் எழுந்தருளிவந்து கிருபைசெய்வாயென்று வணங்குதலைவிட்டு, தந்தனந்தந்தமென நடிப்போர்தமை சார்ந்து அவாகள்-தந்தனந்தந்தமென்ற தாளத்துடன் நிருத்தஞ்செய்யும் பரததையர்களைச்சார்ந் தழுமடவாாகளது, சந்தனம தந்தனம் பூசுவர் சீ தந்தலைவிதியே - கொங்கைகளிடத்தில் சந்தனத்தைப் பூசாநிற்பர் சீ யிதென்ன காரிய மவாகள் தலைவிதி யிருந்தபடியாம். (௪௯)

சீதந்தருந்தண்டலையோங்கிய வில்லைச் செல்வரொற்றைச்
சீதந்தருக்குஞ் செவ்வேளுக்குந் தந்தைதற் சேவிக்கநச்
சீதந்தருக்கொழித் தைந்தவிப்போர்க்கொரு திண்கதியாஞ்
சீதந்தருளுவர் நெஞ்சேநீ யவ்வணஞ் செய்யையின்னே.

(இ - ள்.) சீதந்தரும் தண்டலை ஓங்கிய வில்லை செல்வர் - [illegible]பொருந்திய சோலைகளோங்கி யிராநின்ற வில்லை [illegible]நகராயகர், ஒற்றை சீதந்தருக்கும் செவ்வேளுக்கும் [illegible] தற் சேவிக்க நச்சி தந்தருக்கு ஒழித்து ஐந்தவிப் [illegible] ஒரு திண்கதியாம் சீ தந்தருளுவர் - சிறப்புபொ [illegible] ஒன்றாகிய கொம்பையுடைய விநாயகமூர்த்திக்கும் [illegible]வேளுக்கும் பிதாவானவர் தம்மை வணங்கவிரும் [illegible] தங்கள் செருக்கைச்சீக்கிப் பஞ்சேந்திரியங்களை விடயங் [illegible] செல்லவொட்டாமல் அடக்கவல்லவர்க் கொப்பற்ற [illegible] சம்பத்தைக் கிருபைசெய்வர், நெஞ்சே நீ [illegible]ம் இன்னே செய்யை - மனமே நீ அவ்வகையாக [illegible] செய்வாயாக. (௫0)

வில்வவனத்தந்தாதி.

இடப்பாகமாருமை யானேசர் வில்லையரேத்தமன்றில்
நடப்பாக மாலபணி வேங்கையுங்காணச்செய் நாயகனார்
படப்பாகமாருத வூணரவால்முன் படுவிடத்தை
அடப்பாகமாரமு தாகக்கண்டோனெக் காதரவே.

(இ-ள்.) இடப்பாகமார்உமையாள்நேசர்-இடதுபாகத்திலிருக்குமுமாதேவியாருக்கு நேசமானவர், வில்லையர்-வில்லைப்பதியையுடையவர், மன்றில் நடப்பாகமால்பணி வேங்கையும் காணச்செய் நாயகனார்-கனகசபையில் அடியார்க்கு இக்க நிருத்தவழகு பெருமைபொருந்திய பதஞ்சலியாரும் வியாக்கிரபாதரும் தரிசிக்கச்செய்த முதன்மையானவர், படப்பாகமாருத வூண் அரவால் முன் படுவிடத்தை அடப்பாகமார் அமுதாகக்கண்டோன் எனக்கு ஆதரவு-படப்பாம்பைச் சிரத்திலேயுடைய காற்றையுணவாகக்கொண்ட சர்ப்பத்தினால் பண்டைக்காலத்தில் பாற்கடலிலுண்டாகிய வாலகால விடத்தைப் பாகம்பண்ணிய வந்தப் பக்குவப்பட்ட வமுதாகக்கொண்ட சிவபெருமான் கண்டீர் அடியேனுக்குப் பற்றுக்கோடாகவுள்ளவர், ஏ-அசை. (உ௫)

ஆதரவில்லை யென்றேங்கித் துதிப்பவர்க் காரருள்செய்
பூதரவில்லியர் வில்லையில் வாழ்பவர் பொற்கங்கையா
மாதரவில்லச் சடிலர்முன் மாதவர் வேள்விவந்த
நீதரவில்லம ருங்கரத்தேந்து செம்மேனியரே.

(இ-ள்.) ஆதரவு இல்லையென்று ஏங்கித் துதிப்பவர்க்கு ஆர் அருள்செய் பூதரவில்லியர்-வேறோராதாரமுமில்லையென்றேக்கமுற்றுத் துதிசெய்தவடியார்களுக்கு நிறைந்தகிருபை செய்கின்ற மகமேருகிரியை வில்லாகவுடையவர், வில்லையில் வாழ்பவர் பொன் கங்கையாம் மாது அரவு இல்லம் சடிலர்-வில்லையென்னூர் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுள் அழகிய கங்கையாகிற பெண்ணுக்குஞ் சர்ப்பத்துக்கும் வீடாகிற சென்னியையுடையவர், முன் மாதவர் வேள்வி வந்த நீதரவில் அமரும் கரத்து ஏந்து செம்மேனியர்-முற்காலத்தில் தாருகாவன விருடிகள் செய்த யாகத்திலுண்டாகிய தீயை யனுப்பவதனைப் பிரகாசம்பொருந்திய கையிலெடுத்திருக்கிய சிவந்தமேனியுடையவர், ஏ-அசை. (உ௬)

செங்கரும்பாரஞ் சொரிவில்லைநாதனைச் சேர்ந்தணையாக
கொங்கரும்பாரத் தனத்தியைவாட்டுங் கொடியமதி
மங்கரும்பாரதை விட்டேகாநல்ல வளமுடையீர்
இங்கரும்பாரவி வந்திடச்சேவ லிசைத்திலென்னே.

(இ-ள்.) செங்கரும்பு ஆரம்சொரி வில்லைநாதனைசேர்ந்தணையா-சிவந்தகரும்புகள் முத்துக்களை யுதிர்க்கின்றவயல்களசூழ்ந்த வில்லையென்னுமபதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானைப்பொருந்தியணையாத, கொங்கரும்பு ஆர் அத்தனத்தியை வாட்டும கொடியமதி - கொங்குமுலைககளையொத்த வந்தக்கொங்கைகளையுடைய பெண்ணை வாட்டுகின்ற கொடுமையாகிய சந்திரனானது, மங்கு அரும் பாரதைவிட்டு ஏக நல்லவளமுடையீர்-கெடுதலில்லாத பூமியைவிட்டுப்போக நலல வழகையுடைய பாங்கிகளே, இங்குரவி அருமபார வந்திட சேவல் இசைத்தில் என் - இவவிடததில் சூரியனுதித்தவரச் சேவலானது கொக்கரித்ததில்லை யாதுகாரணம், ஏ-அசை. (௨௯)

இலங்கர்வேலனை யீன்றவன்வாழ்வில்லை யோர்வரையோ
தலங்கரத்தல் செய்யாதுரைப்பா யொருதையலுக்கோ
வுலங்கழும்மெழு கொத்துளம்வாடியிங கொல்கின்றாய்
தொலைங்கழ்ந்தற்றவ முறறேய்நிற்கேது துயருறவே.

(இ-ள்.) இலங்கர் வேலனை யீன்றவன் வாழ்வில்லையோர் வரை யோதலே-இலைபோன்ற வேலாயுதத்தையுடைய முருககடவுளைப் பெற்றவனாகிய சிவபெருமான் வாழுகின்ற வில்லையென்னுந் தலத்திலிராநின்ற வழகியமலையினிடத்துச் சென்றதை, நீ கரத்தல் செய்யாது உரைப்பாய் ஒரு தையலுக்கோ-நீ மறைக்காமற் சொல்லுவா யொரு பெணணுக்காகவோ, உலங்கழும்மெழுகொத்து உளம வாடியிங்கு ஒல்கி நின்றாய்-உலைக்களத்தி லிருக்கின்ற மெழுகைப்போல மனது வாட்டமுற் றிவ்விடதிற்றுவண்டுநின்றாய், தொலை நீகழ் நற்றவம் உற்றோய் நிற்கு ஏது துயருறவு - பூர்வத்தில் செய்துள்ள நல்ல தவத்தையுடையவனே யுனக்குத் துன் பஞ்சம்பவித்ததேது, ஏ-அசை. (௩௦)

வேதவனத்த னெழில்வில்லைவாழும் விமலனற்சு
வேதவனத்தன் றொழும்பரனென்னிலின் மேவுநதய
வேதவனத்தடை யின்றிச்செய்வேனெற்கு வேறொருனை
வேதவனத்தங்க வுண்பேன் வரச்சொல்லை மெலலியலே.

(இ - ள்.) வேதவனத்தன் எழில் வில்லை வாழும் விமலன் - வேதாரண்ணியத்தையுடையவன் அழகிய வில்லையென்னும்பதியில் வாழுகின்ற பரிசுத்தமானவன், நல் சுவேத அனத்தன் தொழும பரன் என்னிலில் மேவும் தயவு எது - நல்ல வெண்மையாகிய வமிசவாகனத்தையுடைய பிரமன் வணங்குகின்ற கடவுள் எனதுவீட்டில் வருகின்ற தயவென்ன, அவனம் தடையின்றி செய்வேன் எற்கு வேறொருநைவு எது - அலங்கரிததலில் தடையில்லாமல் அலங்கரித்துக் கொள்ளுவே னினியெனக்கு வேறேயொரு துன்பமில்லை, அ அனம் தங்க உண்பேன் மெல்லியலே வரச்சொல்லை - அந்த அன்னம் உடலிற்றங்கப் புசிப்பேன் பெண்ணே வரச சொல்வாயாக. (உ௫)

சொல்லியநணப விடைகொங்கை கண்டிலை சேர்ந்தவெனை
நல்லியலாகத் தணிப்பதுமிவ்வகை யோநயந்து
பல்லியமென்று மிசைக்குமவில்லைப்பரன் பண்டனலாப்
புலலியகாமஞ் சுடுமென்றலோசம பொறுத்தனனே.

(இ - ள்.) சொல்லிய நண்ப இடை கொங்கை கண்டிலை - என்க் காறுதல் சொல்லிய நேயனே நான் குறிப்பித்த தலைவியின் இடையையுந் தனங்களையுமநீ குறித்தறிந்தாயில்லை, சேர்ந்தவெனை நல்லியலாக தணிப்பதும் இவ்வகையோ - வாட்டமுற்றிருக்குமென்றனை நல்லதன்மையவாகவிரும்பித் தணிக்கின்றது இத்தன்மைதானோ, பல்லியம் என்றும் இசைக்கும் வில்லை பரன் - பல வாத்தியங்களெப்போதுங் கோஷிக்குஞ் சிறப்பினையுடைய வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான், பண்டு அனலா புல்லிய காமம் சுடுமென்று அலோ கம்பொறுத்தனன் - முற்காலத்தி லக்கினியாகச்சேர்ந்து காமவிகாரமானது கொளுத்துமென்றல்லவோ கங்கையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தனன், எ - அசை. (உ௬)

பொறுத்தவித்தார மிருநகவில்லன் புகழையெல்லாம்
நிறுத்தவித்தாரணி யோர்மகிழ்வில்லை நிமலன்வெற்பில்
கறுத்தவித்தாரணி கூந்தலகலைநனை யாமன்மெய்வேர்
வுறுத்தவித்தாரங் குடைந்தாயொருசுனையொண்டொடியே.

(இ-ள்.) பொறுத்த வித்தாரம் மிரும் நகவில்லன் - சரவத்தையுந் தாங்கின விசாலமிகுந்த மேருகிரியை வில்லாக வுடையவன், புகழையெல்லாம நிறுத்த இத் தாரணியோர மகிழ் வில்லை நிமலன் வெற்பில் - கீர்த்தியையெல்லாம நிலைக்கச்செய்த விந்த வுலகிலுள்ளோர மகிழ்கின்ற வில்லை யென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய கடவுளினது மலையில், கறுத்த அவி தார் அணி கூந்தல் கலை நனையாமல் மெய் வேர்வு உறுத்த-கறுத்ததைலமு மாலையுமணிந்த வளகமும வஸ்திரமும் நனையாமல் தேகத்தில் வியர்வையுண்டாக, வித்தாரம் ஒண்டொடியே ஒருசுனை குடைந்தாய் - பெருமையாகப் பிரகாசமுள்ள வளையல்களை யணிந்தவளே ஒரு சுனையிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தா யிது புதுமையே. (உ௧)

தொடியாகநாகந் தரித்தவவான்றொழு தூயவெள்ளைப்
பொடியாகநாக வுரிதனைப்போர்த்திடும் புண்ணியனே
மிடியாகநாகந் துரத்திடத்தேக மெலிந்துநைந்தேன்
கடியாகநாகப் பொழில்வில்லைமேவிய காரணனே.

(இ-ள்.) தொடியாக நாகம் தரித்தவ வான்றொழு தூய வெள்ளைப் பொடி ஆக-கங்கணமாகச் சர்ப்பத்தைத் தரித்தவனே வானுலகத்தோர் வணங்கத்தக்க விபூதியையணிந்த தேகத்தையுடையவனே, நாக வுரிதனை போர்த்திடும் புண்ணியனே-யானையினது தோலைப்போர்வையாகத் தரித்த புண்ணியசொரூபனே, மிடியாகு அ நாகம் துரத்திட தேகம் மெலிந்து நைந்தேன் கடி - தரித்திரமாகிய வந்தக்குரங்கு துரத்திக்கொண்டுவரத் தேகமான திளைத்து வருந்தினேன் அதனைக்கடிந்துவிடு, ஆகம் நாகம் பொழில் வில்லை மேவிய காரணனே-ஆச்சரிய மாகாயத்தளவளாவிய புன்னையுமாகிய சோலைகள்சூழ்ந்த வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய காரணனே. (உ௨)

காரணனாரணன் கஞ்சத்திருவைக் களித்துரம்வை
நாரணன்பூரண மாயறியாப்பர னண்ணுமவில்வைப்
பேரணன்மாரண மில்லாதவன்புகழ் பேசவெள்ளை
வாரணன்சீரண வாழ்விம்மையேபெற வந்திடுமே.

(இ - ள்.) காரணன் ஆரணன் கஞ்சத்திருவைகளித்து உரம வை நாரணன் - காரணமானவன் பிரமன் தாமரை மலரி லெழுந்தருளிய விலக்குமியை மார்பினிடத்து வைக் கும் திருமாலிவர்கள், பூரணமா அறியாப்பரன் நண் ணும வில்லை பேரணல்-நிறைவாக வறியக்கூடாத சிவபெ ருமான் சீரபொருந்திய விலவையென்னும் தலத்தி லெழுந் தருளிய பெரியகடவுள், மாரணமிலலாதவன் புகழ் பேச வெள்ளை வாரணன் சீர் அண அ வாழ்வு இம்மையே பெற வந்திடும் - அழிவில்லாதவன் கீர்த்தியைச்சொல்ல விந்திர னது செல்வம்பொருந்திய அந்த வாழ்வான இப்பிறப்பிலே தானே வந்துசேரும், ஏ-அசை. (௨௯)

வந்தருச்சித்த சகலாங்கசுந்தரி வாழ்த்தலுக்கு
வந்தருச்சித்திக டந்தருள்செய்வில்லை வள்ளனிற்கார்
வந்தருசித்தத்தை யொத்திடுந்தோவரு கின்றதுகி
வந்தருச்சித்தஞ் செயநற்கலையணி வண்டிருவே.

(இ-ள்.) வந்து அருச்சித்த சகலாங்கசுந்தரி வாழ்த்தலு க்கு உவந்து-கிட்டி பூசைசெய்த சகலாங்கசுந்தரியினது து திக்குச் சந்தோஷித்து, அருசித்திகள் தந்தருள்செய் வில் லை வள்ளல்- அருமையாகிய சித்திகளைக் கிருபைசெய்த வில்லையென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது, நிற்கு ஆர்வந்தரு சித்தத்தையொத்திடும் தேர் வருகின் றது-உனக்கன்பைத் தருகின்ற மனதையொத்த ரதமானது வருகின்றது, நிவந்து அருச்சிதஞ்செய நல் கலை அணி வண் திருவே-உயர்ந்த வணக்கஞ்செய்ய நல்லவஸ்திரத்தை யணி ந்துகொள் வளப்பமாகிய இலக்குமியே. (௩௦)

திருக்கணைஞ்சேர்நுத லார்வில்வையீசர் திகழ்வெண்பொடி
மருக்கணைஞ்சேர்விழி யீரொற்றிடாமல் வகையற்றந்தோ
தருக்கணைஞ்சேர்ந்ததென் றேயசக்தன்னைத் தடிந்துவிட்டா
முருக்கணைஞ்சேத முறுமோவிதென்ன மதியுமக்கே,

(இ-ள்.) திரு கண் அம சேர் நுதலார் வில்லை நகர் திகழ் வெண்பொடி - சிறந்த நேத்திரத்தை யழகாக நெற்றியிலுடையவரும் வில்லையென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய வருமாகிய கடவுளினது விளங்காநின்ற திருநீறனை, மருங்கு அணை நஞ்சு ஏர் விழியீர் எற்கு இடாமல் வசையற்று அந்தோ - பக்கத்தில் பொருந்திய விடத்தையொத்த வழகிய கண்களையுடைய பாங்கிகளே யெனக்கு இடாமல வசையில்லாம லையோ, தரு கணம் சேர்ந்தென்று அசந்தன்னை தடித்துவிட்டால் - மரத்திலிருக்கும் பிசாசம பிடித்துக்கொண்டதென் றெட்டை வெட்டிப்போட்டால், உருக்கண்ம சேதமுறுமோ உமக்கு இதென்னமதி - தேகத்திற் பொருந்தியகாங்கை நீங்கிப்போகுமோ வுங்களுக் கிதென்னபுத்தி, ஏ - ஈற்றசை. (௧௧)

மதியாறுசூடும் பிரான்றிகழ்வில்வ வனத்திநெஞ்சே
சதியாறுதன்னிற் செலாதின்று நீசென்று சார்ந்திறைதாள்
துதியாறு வெம்பகை யுட்டெருஞ்சன்மந் தொலையுநல்ல
தியாறுதலெந்த நாளுமுண்டுதன்மை தக்கசெயதே.

(இ-ள்.) மதி ஆறு சூடும் பிரான் திகழ் வில்வவனத்தில் நெஞ்சே - சந்திரனையுங் கங்கையுந்தரித்த கடவுள் விளங்காநின்ற வில்வவனமென்னுந்தலத்தில் மனமே, சதியாறு தன்னில் செலாது இன்று நீ சென்று சார்ந்து இறைதாள் துதி - சதிமார்க்கத்தில் நடவாது இப்போது நீ போய்ச்சார்ந்து சிவபெருமான் றிருவடிகளைத் துதிப்பாய், வெம்பகை உள் தீரும் சன்மம் தொலையும் நல்லதி - கொடிய பஞ்சேந்திரியங்களாகியபகைக ளுனக்குள்ளே தீர்ந்துவிடும் பிறப்பறுப்போமிது நல்லசமையம், ஆறுதல் எந்தநாளுமுண்டு நதுன்மை தக்க செய்து - எக்காலமு மோய்வுண்டு இதுன்மையான காரியம் தக்கவையான பத்திபுரிந்து, ஏ - அசை. ()

செய்தவத்தாலண்டர் தங்களைவாதிக்குங் கொடுஞ்சூர்
நய்தவத்தாலொரு சேயினைத்தந்தவ னுடும்வில்லை
அய்தவத்தாறறு மார்க்கந்தனித்தந் தகங்குலினில்
மெய்தவத்தாலொன் றிடவந்தகற்குனைக் தாண்மெல்லியே.

(இ-ள்.) செய் தவத்தால் அண்டர்தங்களை வாதிக்கும் தீங்குசூழ் சூர-செய்கின்ற தவத்தினால் தேவர்களை வாதஞ்செய்த கொடுமையாகிய சூரபன்மன், நய் தவ தாளொரு சேயினை தந்தவன் நாடும் வில்லை அய்-னைந்துகுன்றத் தா னொருபிள்ளையைத் தந்தவனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் வில்லையென்னுந் தலத்திலிருக்கிற தலைவன், தவத்தாறும் மார்க்கம தனித்து அர்த்தகங்குலினில் - கானுறுபொருந்தியவழியில் தனியாக வர்த்தராத்திரியினில், தவ மெய்தாள் நொந்திட வந்ததற்கு நைந்தாள் மெல்லி-மிகவுஞ் சரீரமும் பாதமும நோகவந்ததற்கு வருந்தினாள் பெண்ணானவள், ஏ-அசை. (௯௩)

மெல்லியகஞ்சனுய விண்டுவுநீமதி விண்மணிநீ
துல்லியவெல்லியு மல்லியுநீபல தோற்றமுநீ
மல்லியவாகம நீமறைநீசொலு மந்திரநீ
யல்லியம்பூந்தட மார்வில்லைநின் றிடு மற்புதனே.

(இ-ள்.) மெல்லிய கஞ்சனும் விண்டுவும் நீ மதி விண்மணி நீ - மிருதுவாகிய தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனுந் திருமாலுந் தேவரீர சந்திரசூரியர்களுந் தேவரீர், துல்லிய எல்லியும் அல்லியு நீ பலதோற்றமுநீ-சுத்தமான இரவும் பகலுந் தேவரீர் பலகாட்சியுந் தேவரீர், மல்லிய ஆகமநீ மறைநீ சொலும் மந்திரம் நீ-வன்மையாகிய வாகமங்களுந் தேவரீர் சதாவேதங்களுந் தேவரீர் ஓதத்தக்க மந்திரங்களானவையுந் தேவரீர், அலலியம் பூந்தடமார் வில்லை நின்றிடும் அற்புதனே - அகவிதழ்களோடுங்கூடிய வழகியமலர்வாவிகள்சூழ்ந்த வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய வற்புதமானவரே. (௯௪)

நினைவைத்தருதி யுனதிணைப்பாதத்தை நெஞ்சிலுன்ன
நினைவைத்தருமயன் பூசித்திடக்கதி நேரருள்வோய்
நினைவைத்தருணம தன்செய்கின்றான்சற்று நின்றிருக்கண்
நினைவைத்தருசொற் பொலிமேவுவில்லையில் நின்மலனே.

(இ-ள்.) உன திணைப்பாதத்தை நெஞ்சிலுன்ன நினைவை தருதி-தேவரீர துணையதிருவடிகளை மனதில் தியானிக்க நினைப்பைக் கொடுப்பாய், நினைவைத்து அரும் அயன் பூசித்திட கதி நேர் அருள்வோய் - தேவரீரைவைத்து அருமை

பாகிய பிரமன் பூசைசெய்ய மோட்சத்தை நேராகக் கிரு பைசெய்தவனே, நில் லைவை தருணம மதன் செய்கின் றான் சற்று நின்றிருக்கண் நினை-நிலைத்ததனைபத்தைச சம யத்தில் மன்மதன் செய்கின்றான் கொஞ்சமுனது திருநேத் திரத்தால் நோக்கு, வைத்தருசொறபொலி மேவு வில்லை யில் நின்மலனே - வைககோல் தரப்பட்ட நெற்பொலிகள பொருந்திய வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய பரிசுத்தமான வனே. (௩௫)

மேவியநந்த விசித்திரமாக்கவி வீணர்கணமேற்
கூவியநந்தனுங் கொணடாடசசொல்லிக குலைந்துநல்ல
சீவியநந்தத் திரிந்துநின் றேனெழிற செங்கமல
வாவியகந்தங்கு சீர்வில்லையாயென் மலமகறறே.

(இ - ள்.) மேவி அநந்த விசித்திரமா கவி வீணாகள் மேல் - சென்று அநேக சித்திரங்கள்பொருந்திய பாமாலை யை யுஞுத்தர்கண்மீது, கூவி அநந்தனும கொணடாட சொல்லி குலைந்து-சததித்து ஆதிசேடனும புகழவுரைத்து வருந்தி, நல்ல சீவியம நந்த திரிந்துநின்றேன்-நல்ல பிழைப புகெடதிரிந்து நிற்கின்றேன், எழில் செங்கமல வாவி அனம் தங்கு சீர் வில்லையாய் என் மலமகற்றே - அழகிய செந்தாமரை மலர்கணிறைந்த தடாகத்தில் அமசப்பறவை கள்பொருந்திய சிறப்பினையுடைய வில்லையென்னுந் தலத தி லெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானே யெனது மும்ம லங்களையும களைக. (௩௬)

மலமாற்றிமுத்த மாகதிசூழ்வில்லை வாழ்பரமர்
சலமாற்றிடாத முசுமுனைப்பாசடை தன்சிரமேற்
குலமாற்றிடக்கிள்ளி வீசயன்றுக்குங் குணத்தரொன்ற
னலமாற்றலிற்புன் கவிக்குமுவந்தரு ணல்குவரே.

(இ-ள்.) மலமாற்றிடும் மா முத்தநதி சூழ் வில்லை வாழ் பரமர் - தன்னிடத்திலவந்து ஸ்நானஞ்செய்பவர்களது மும் மலத்தையும் நீக்கும் பெருமைபொருந்திய முத்தநதியானது சூழ்கின்ற வில்லையென்னுந்தலத்தில் வாழுகின்ற கட வுள், சலம் ஆற்றிடாத முசு முனம் பாசடை தன்சிரமேல்-ஜாபத்தைத் தணிக்காத குரங்கானது முற்காலத்தில் பசிய

விலைகளைத் தனது தலையின்மீது, குலம் ஆற்றிட கிள்ளி வீச மன்னுக்கும் குணத்தர்-கூட்டமாகப் பொறுக்கக் கிள்ளியெறிய வரசனுகச் செய்விக்குங் குணத்தையுடையவர், என்றன் நலம் ஆற்றல் இல் புன் கவிக்கும் உவந்து அருள் நல்குவர்-எனது நன்மையும் ஞானமுமில்லாத வற்பமான செய்யுளுக்குஞ் சந்தோஷித்துக் கிருபைசெய்குவர், ஏ-அசை. (௬௭)

நல்வுவரம்பெறு வானரசிங்க நயந்தருச்சித்
தொல்லவரம்பெருந் தண்ணருள்பெற்ற வொளிகொள்வில்
வல்லவரம்பெருக் கார்சடையாரொரு வண்டமழையை[வை
வெல்லவரம்பெனக் கொண்டுதிரிதல் வெகுசிறப்பே.

(இ-ள்.) நல்லவரம் பெறுவான் நரசிங்கம் நயந்து அருச்சித்து - நல்லவரத்தையடைய நரசிங்கமானது விரும்பிப் பூசைசெய்து, ஒல்ல வரம் பெரும் தண்ணருள் பெற்ற ஒளி கொள் வில்லை வல்லவர் - கைகூட மேன்மையான பெரிய தண்ணிய வருளையடைந்த கீர்த்திவாய்ந்த வில்லையம்பதியில் எழுந்தருளிய வல்லமையுடையவரும், அம்பு எருக்கு ஆர் சடையார் ஒரு வண்டமழையை - கங்கையு மெருக்கும் பொருந்திய சடையினையுடையவருமாகிய கடவுள் ஒன்றாய் வளப்பமாகிய தழையை, வெல்லவரு அம்பென கொண்டு திரிதல் வெகுசிறப்பு-வெல்லவராநின்ற அம்பென்றுசொல்லிக் கையிற்கொண்டு திரிகின்றது வெகு சிறப்பாயிருக்கின்றது, ஏ-அசை. (௬௮)

கொடிமீனவன்கரங் கொண்டைந்துபாணன்கொடியவெம்
படிமீனவாநக வந்தானெனக்குயில் பன்னினபைந் [போர்
தொடிமீனவனெனக் கூடலிற்போய்மணந்துன்னிச்சொல்
[லும்
படிமீனவன்னிப் பொழிலாரும்வில்லைப் படிக்தவற்கே.

(இ-ள்.) கொடிமீன் அவன்கரங்கொண்டு ஐந்துபாணன் கொடிய வெம்போர் - மீனக்கொடியையுடைய வலிமையாகிய கையிற்கொண்டு பஞ்சபாணத்தையுடைய மன்மதன் வெவ்விதாகிய யுத்தத்தை, படிமீ கவும் நக வந்தானென குயில் - பூமியின்மீது நாதனம் விளங்கச்செய்ய வந்தானென்று குயில்களானவை, பைந்தொடி மீனவனென கூடலிற்

போய் மணந்து உன்னி - பசியவளைபல்சனை யணிந்த பார்வதி தேவியாரைப் பாண்டியனென்று சொல்லும்படி மதுரைக்குச்சென்று விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு, உன்னி சொல்லும்படிமீன் அவன்னிப்பொழில் ஆரும் வில்லை படிந்தவர்க்கு பன்னின - நினைத்துச் சொல்லும்படியான அந்த வன்னிமரங்கள் நட்சத்திரமண்டலம்வரையி லளாவிய வில்வவனமென்னுந்தலத்தி லெழுந்தருளிய கடவுளுக்குச் சொல்லின, ஏ-அசை, (௯௯)

வில்லங்கடுக்கை நதிவேய்ந்தவன்வில்லை விண்ணவன்கை
வில்லங்கடுக்கை யிருவாளிவைத்தவன் வேண்டவுடன்
வில்லங்கடுக்கையிற் கொண்டுண்டவனை விரைந்துதொழ
வில்லங்கடுக்கையில் லாச்சீருநண்ணி விளங்கநெஞ்சே.

(இ-ள்.) வில்லம் கடுக்கை நதி வேய்ந்தவன்-வில்வமுங் கொன்றைமலரையுங் கங்கையையுஞ் சடாபாரத்திற் றரித்தவனும், வில்லைவிண்ணவன் - வில்லையென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானும், கை வில அங்கு அடுக்கு ஐ இரு வாளி வைத்தவன் வேண்ட உடன் - கையினிடத்தானவும் அவ்விடத்து அடுக்கிய வழகிய பெருமைபொருந்திய பாணத்தையும் வைத்தவனாகிய திருமால் துதிக்கவுடனே, வில் அம் கடு கையிற்கொண்டு உண்டவனை விரைந்துதொழ - ஒளிபொருந்திய கடலிற்றோன்றியவிடத்தைக் கையினால் வாங்கிப் போசித்தவனுமாகிய கடவுளைத் துரிதமாய் வணங்க, இல்லங்கள் தக்கு இல்லா சீரும் நண்ணி விளங்க நெஞ்சே - வீடுகளுங் கீழ்மைத்தனமில்லாத சிறையும்பொருந்தி விளங்குவாயாகமனமே. (௱)

ஏகம்பத்தானைநல் வில்லையில்வாழ்கின்ற வீசனையன்
பாகம்பத்தானை யுரியானென்றுன்னிப் பணிந்தெழுந்து
சாகம்பத்தானைத் தொழுத்தேத்திடாதவர் நாய்நரியின்
றேகமபத்தானைத் தெடுத்துவனத்திற் றிரிகுவரோ.

(இ-ள்.) ஏகம்பத்தானை நல் வில்லையில் வாழ்கின்ற ஈசனை அன்பா - திருவேகம்பமென்னுந் தலத்தையுடையவரும் நல்ல வில்லையில் வாழ்கின்றவருமாகிய சிவபெருமானைப் பத்தியாக. கம்பத்தானை யுரியானென்று உன்னி பணிந்து

எழுந்து-கட்டுக்கடங்காத் திமிரையுடைய யானைத்தோலைப் போர்த்தவனென்று நினைந்து வணங்கின்று, நாகம்ப ஐந்தெழுத்து ஓதிடாதவர் நாய் நரியின் - நாத்தழும்ப பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக்காதவர்கள் நாய்நரிகளின், தேகம் நைந்து பத்தா எடுத்து வனத்தில் திரிகுவர்-சடலம்வருந்திப் பத்துதரமாகவெடுத்துக் காட்டில் திரிகுவர், ஏ-அசை, தன்-சாரியை தானென்று நீட்டல் விகாரமாயிற்று. (௬௧)

திருவம்பரவு மெழில்வில்லை வாழ்பவன் றீங்குறுசூர்
கருவம்பரவுத லில்லாதயில்விட்ட கந்தன்றந்தை
மருவம்பரவுத லில்லாதவென்னை வலிந்துதன்பொற்
பெருவம்பரவிந்தத் தாடொழவைத்ததென் பேசுவனே.

(இ - ள்.) திருவம் பரவும் எழில் வில்லை வாழ்பவன்-இலக்குமியானவள் புகழுமழகையுடைய வில்லையென்னுந்தலத்தில் வாழுகின்ற சிவபெருமான், தீங்குறு சூர் கருவம் பரவுதலில்லாது அயில்விட்ட கந்தன தந்தை - கொடுமையையுடைய சூரபன்மனது சனனம் விரியாது வேலாயுதத்தைச் செலுத்தின குமாரக்கடவுளுக்குத் தகப்பன், மருவு பரவுதலில்லாத என்னை-பொருந்திய வணங்குதலில்லாத வடியேனை, வலிந்து தன்பொற் பெரு வம்பு அரவிந்தத்தாள் தொழவைத்தது என்பேசுவன் - தடுத்து தனது பொன்போன்ற மிகுந்த வாசனையையுடைய தாமரையாகிய திருவடியை வணங்கும்படி வைத்ததை யென்னசொல்லுவன், ஏ-அசை, அம்-சாரியை. (௬௨)

பேசிலருடருந் தில்லைகுடந்தை பிரமபுரங்
காசிநற்காளத்தி யண்ணாமலைதந்திக காக்கடவூர்
ஆசிலருங்கச்சி கூடன்மருதூ ரரசவனந்
தாசிமிகுந்த கமலைவில்வைப்பரன் றானங்களே.

(இ-ள்.) வில்வை பரன் தானங்கள் - வில்வையென்னும் பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானது தலங்கள், பேசில் அருள் தரும் தில்லை குடந்தை பிரமபுரம் - சொல்லுமிடத்திற் கிருபைசெய்யுஞ் சிதம்பரம் குடமூக்கு சீர்காழி, காசி நல் காளத்தி அண்ணாமலை தந்திக்கா கடவூர் ஆசில் அரும் கச்சி கூடல் மருதூர் அரசவனம் தாசிமிகுந்த கமலை-வாரா.

ஏந்திழையாளையோர் பாகத்தில்வைத்தவ னெண்ணுமன்
போந்திழையாயரு ளென்றவர்க்கீயும் புராரியமர் [பால்
சார்ந்திழையார்முற்ற மார்வில்வைநாதன்பின் சார்ந்திடுபெண்
காந்திழையாமற் சுரந்தண்மையாருக கார்துளித்தே.

(இ-ள்.) ஏந்திழையாளை ஓர்பாகத்தில் வைத்தவன் எண்ணும் அன்பால் - தாங்கிய வாபரணத்தையணிந்த வுமாதேவியாரை யோர்பாகத்தில்வைத்த கடவுளானவரும் நினைக்கின்ற பத்தியினால், போந்து இழையா அருளென்றவர்க்கு ஈயும் புராரி அமர் - வந்து கிருபையைச் செய்வாயென்றவர்களுக் கருணைக்கொடுக்குந் திரிபுரதகனருமானவ ரெழுந்தருளிய, சார்ந்து இழை ஆர் முற்றமார் வில்வை நாதன்பின் சார்ந்திடுபெண் - சுன்னச்சாந்துபூசியிருக்கின்ற வரிய வுபரிகைகளையுடைய வில்வேசன்பின்னால் சென்ற பெண்ணானவள், காந்து இழையாமல் சுரம் தண்மை ஆருக கார் துளித்து-கருவடைந் திளைக்காமல் பாலைநிலமானது மழைவருஷித்துக் குளிர்ச்சியாயிருக்க, ஏ-அசை. (௬அ)

காரானைத்தோலி னுரியானையன்பர் கருதுதில்லை
யூரானைத்தோய முறுசடையானை யொளிருகொன்றைத்
தாரானைத்தோத்திரத் துக்குவப்பானைச் சதுர்பெருகு [யே.
சீரானைத்தோரண வாய்வில்வையானைவைத் தேன்சிந்தை

(இ-ள்.) காரானை தோலினுரியானை அன்பர் கருது தில்லையூரானை-கரியநிறமுள்ள யானையினது தோலைப்போர்த்தவனை அடியார்கள் தியானிக்குஞ் சிதாகாசத்தையுடையவனை, தோயமுறு சடையானை ஒளிரு கொன்றைத்தாரானை தோத்திரத்துக்கு உவப்பானை - கங்கைபொருந்திய சடாபாரத்தையுடையவனை விளங்குகின்ற கொன்றை மலர்மாலையையுடையவனை அடியார் துதிக்குச் சந்தோஷிக்கின்றவனை, சதுர்பெருகு சீரானை தோரணவாய் வில்வையானை சிந்தைவைத்தேன்-சதுர்மிகுந்த சிறப்பாகிய விடபவாகனத்தையுடையவனை தோரணங்கணிறைந்த வாயிலையுடைய வில்வைப்பதியையுடையவனை மனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணினேன், ஏ-அசை. (௬௯)

வைத்தவனங்க னிறைவில்வைத்தேவனை வந்தித்தாந
லைத்தவனந்தடைத் தன்னருளார்ந்திங்கு வாழ்வனசன்

வைத்தவனந்துடை யான்றொழுதேத்து வளத்தைநந்தி
வைத்தவனந்தவில் லாதிருவை மதித்தனமே.

(இ - ள்.) வைத்த வனங்கள் நிறை வில்வைத்தேவனே-தழையும்படி வைத்த நந்தவனங்க ணிறைந்திராநின்ற வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளே, வந்தித்து நவை தவனம் துடை தண்ணருள் ஆர்ந்து இங்குவாழ்-வணங்கிக் குற்றமாகியவாசையைநீக்கு குளிர்ச்சிபொருந்தியவருளைப்பெற்றிவ்விடத்து வாழ்வாயாக, வனசன் வை தவ நந்துடையான் தொழுதேத்து வளத்தை - பிரமனும் பழிப்புகெடச் சங்கையுடைய திருமாலும் வணங்கித் துதிக்கராநின்ற வளப்பத்தை, நல் சிவை தவம் நந்தலில்லாத திருவை மதித்தனம் - நல்ல வுமாதேவியாரது தவத்திற்குகந்து கெடுதலில்லாம விடப்பாகத்தில்வைத்த சிறப்பை மதித்தனம், ஏ - அசை. (௰)

திருவாதிரைத்தினமஞ்சனங்கொள்கின்றசெல்வன்வில்லை
மருவாதிரைக்கங்கை சூடும்பிரானடி வாழ்த்தவுடன்
கருவாதிரையறச் செய்திடுவான்கொடுங் காலனுயி [னே.
ரொருவாதிரையென் றொலிகழற்கால்கொண் டுதைத்தவ

(இ - ள்.) திருவாதிரைத்தினம் மஞ்சனங்கொள்கின்ற செல்வன்-திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் அபிஷேகங்கொள்ளுஞ் செல்வத்தையுடையவன், வில்லை மருவா திரைகங்கை சூடும் பிரான் அடி வாழ்த்த-வில்வைப்பதியில் பொருந்தி யலைகளையுடைய கங்கையைத் தரிக்கும் கடவுளது திருவடியைத் துதிக்க, உடன் கரு வாதை இரை அறச்செய்திடுவான்-உடனே சனனமாகிய வாதினைதிருப்பை நீங்கும்படி செய்வான், கொடும் காலன் உயிர் ஒருவா திரையென்று ஒலி கழல் கால்கொண்டு உதைத்தவன்-கொடிய வியமன தான்மா நீங்கும்படி கடலென்றுசொல்லச் சத்திக்கும் வீரகண்டாமணியையுடைய திருவடியைக்கொண் டுதைத்தவன், ஏ-அசை. (௧௧)

வன்னஞ்சுகந்துண்ட மாவில்வைவாணற்கு மாதுதன
கன்னஞ்சுகணைபணி நீருகவாடிக் கலுழ்ந்தொரிரா [ல்லாம்
பன்னஞ்சுகமென் றிருந்தனளென்றென்றன் பண்பையெ
உன்னஞ்சுகங்கியிப் போதேபறந்துசென் றோதுவையே.

(இ-ள்.) வன்னஞ்சு உகந்து உண்ட மா வில்லை வாண
ற்கு - வலிமையுள்ள விடத்தைச் சந்தோஷித்துப பொசித்த
பெருமைபொருந்திய வில்லையம்பதியில் வாழுங் கடவுளு
க்கு, மாது தன் அகன் நஞ்சு கண்பனிநீருக வாடி கலுழ்
ந்து ஓர் இரா - பெண்ணானவள் தனது மனதுவருந்தி கண
களிடத் திடைவிடாது நீரைசசிந்தி வாட்டமுறறழுதோ ரிர
வானது, பன்னு அஞ்சு உகமென்று இருந்தனளென்று என்
றன் பண்மை யெல்லாம்-சொல்லு மஞ்சுகமாயிருக்குதென்
றிருந்தாளென்று எனது தன்மையையெல்லாம, உன்னு
அஞ்சுகம் நீ இப்போதே பறந்துசென்றோதுவை-நினைககத்
தக்க கிளிப்பிள்ளையே நீ யிககணமே பறந்துபோய் சொல்
வாயாக, ஏ-அசை. (௫௨)

பறந்திருக்குஞ்சடை யானையுமையவள் பாகத்தனைச்
சிறந்திருக்குமபுகழ்ச் செல்வனைவில்லையிற் சேர்பரனை
மறந்திருக்கும்பவ மாறத்துதிக்க வகையற்றந்தோ
திறந்திருக்கும்மட வார்ககழிவோரை யிகல்சித்தமே.

(இ-ள்.) பறந்திருக்கும் சடையானை உமையவள் பாகத்
தனை - விளங்கியிருக்குஞ் சடையையுடையவனும் பார்வதி
தேவியாரை யிடதுபாகத்தில் வைததவனும், சிறநது இருக்
கும் புகழ் செல்வனை வில்லையில் சேர்பரனை - சிறப்புற்றி
ருக்கு மிருக்குவேதமும புகழப்பட்ட செல்வத்தையுடைய
வனும் வில்லையென்னும்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்றவ
னுமாகிய சிவபெருமானை, மறம் திருக்கு பவம் மாற துதிக்க
வகையற்று அந்தோ - கொலையுமாறுபாடுஞ் சனனமு நீங்
கும்படித் தோத்தரிக்க வகையில்லாமலேயோ, திறம் திருகக
மடவார்க்கு அழிவோரை சித்தமே இகல் - வலுமையாகிய
[illegible]யுடைய மாதர்களுக்காக மனமழிகின்றவர்களை
மனமே பகைப்பாய். (௫௩)

இகலற்றிடச்சித் தசன்பூசைசெய்வில்லை யீசனல்ல
பகலுற்றனையம்பு காலவாளமன்றைக்கலக் கும்பரமன்
[illegible]வேலொரு தேத்தொழுதாற்பதம் புக்குவரோ
[illegible]ரியத்திலாழ்குவர் மெய்ம்மெய்ம்மையே.

(இ-ள்.) இகலற்றிட சித்தசன் பூசைசெய் வில்லை ஈசன் -
[illegible]சேர்க்கும்படி மன்மதன் அர்ச்சித்த வில்லைப்பதியி லெ

ழுந்தருளிய கடவுளானவரும்; நல்ல பகல் அல் தணல் அம்பு கால் வான் மண ஆ கலக்கும பரமன் - நல்லபகலு மிருளு மகனி னியுஞ் சலமும காற்று மாகாயமும் பூமியுமாகக் கலந்திரா நின்றவருமாகிய சிவபெருமானை, புகலற்று வேறொரு தே தொழுதால் பதம் புக்குவரோ - அடைக்கலம் புகாமல் வேறே யொருதெய்வத்தை வணங்கினால் பதவியிற் சேர்வார்க ளோ, மிகு அலல் தடுக்க நிரயத்தில் ஆழ்குவர் மெய்ம்மெய் மை - மிகுந்த துன்பந்தடுத்துநிற்க நரகத்திலமிழ்வார்க ளுண் மை யுண்மை, ஏ - அசை. (௫௪)

மெய்யைச்சதமென வெண்ணிப்பலபொருள் வேர்வைமிக
மெய்யைச்சதம்பொய்மை யென்றுரைத்தீட்டிவிலைமடவார்
மெய்யைச்சதமென் றெணிக்கெடுவாரவில்லை மேயவனே
மெய்யைச்சதமுயா வொன்றறியாதம் விதியிதுவே.

(இ-ள்.) மெய்யை சதமென எண்ணி பலபொருள் வேர் வை மிக - தேகத்தை நிலையென்றுநினைத் தநேக திரவ யங்களை வியர்வையான தநிகரிக்க, மெய்யை சதம் பொய் மை என்று உரைத்து ஈட்டி விலைமடவார் - உண்மையை யெல்லாம் பொய்யென்றுசொல்லிச் சம்பாதித்துப் பரத் தையரது, மெய்யை சதமென்று எணி கெடுவார் வில்லை மேயவனே - சொல்லை யுறுதியென்று நினைத்துக் கெட்டுப் போவார்கள் வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமா னே, மெய் ஐச்சு அதம் உயர்வு ஒன்று அறியார்தம் விதி இதுவே - மெய்யெழுத்து உயிரெழுத்து இழிவு மேம்பாடு ஆகிய விவைகளிலொன்று மறியாதவருடைய முறைமை யிவ்வளவேயாம். (௫௫)

விதிக்குமரிக்குமெட் டாப்பரன்சொல்லருமெய்யன்பர்செய்
துதிக்குமரிக்கும் வினையென்பனுவற்குஞ் சொல்லியுடன்
நதிக்குமரிக்கு முமையாட்குமன்புற நற்கதியை
விதிக்குமரிக்குலஞ் சேர்பொழில்சூழ்வில்லை வித்தகனே.

(இ-ள்.) விதிக்கும் அரிக்கும் எட்டா பரன் சொல்லரு மெய்யன்பர் செய் - பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கு [illegible] டாத சிவபெருமான் சொல்லுதற்கரிதான வுண்[illegible] வடியர்கள் செயகிற, துதிக்கும் அரிக்கும் வினையென் [illegible] வற்கும் சொல்லி - தோத்திரத்துக்கும் கெடுக்கான்[illegible] வினை

லையயுடைய வடியேன்செய்த பாமாலைக்கும் புகழ்ந்து, உடன் நதிக்குமரிக்கும் உமையாட்கும் அன்புற நல் கதியை- உடனே கங்காதேவியாருக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கு முவகையுடைதாக நல்ல பதவியை, விதிக்கும் ஆரிக்குலம் சோபொழில் சூழ் வில்லை வித்தகன்-வண்டுக்கூட்டங்கள்பொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்த வில்லையம்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுள் நிச்சயிக்கும, ஏ-அசை. (ருகூ)

வித்தந்தியானமன் பர்க்கருள்வோனெழில் வில்லையனைங
கைத்தந்தியான்றந்தை சுந்தரனேத்திடக் கார்குழலில்
அத்தந்தியான விருள்சென்றதன்பொன் னடிமலரன்
பைத்தந்தியானு முயச்செய்வன்வேதப் பரம்பொருளே.

(இ-ள்.) வித்தர் தியானம் அன்பர்க்கு அருள்வோன் எழில் வில்லையன் - ஞானமுஞ் சிந்தையு மடியார்களுக்குக் கிருபைசெய்கின்றவரும் அழகுபொருந்திய வில்லைப் பதியையுடையவருமாகிய கடவுள், ஐங்கை தந்தியான் தந்தை சுந்தரன் ஏத்திட கார்குழல் இல்-ஐந்துகைகளையுடைய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதிசெய்ய கரிய கூந்தலையுடைய பரவையாரது வீட்டிற்கு, தியான அத்தவிருள் சென்ற தன்பொன் அடிமலர- கொடுமையுள்ள பாதிராத்திரியிற் றூதாகச்சென்ற தனது பொன்போன்ற பாதமலரிடத்து வைகரும, அன்பை தந்து இயானும் உயச்செய்வன் வேதப்பரம்பொருள் - பத்தியைக் கொடுத்து அடியேனுங் கடைத்தேறச்செய்வான் மேலாகிய பரம்பொருளாகவு முள்ளவன், ஏ - அசை. (ருஎ)

வேதனையேதர வென்றனைச்சூழ விரும்புமுன்றன்
காதலையேதர மொன்றறியாவினை யேகயவோர்
நீதனையேதர மாக்காவெனவயன் செப்புமவில்லை
நாதனையேதாப் பூச்சார்த்திநின்று நவின்றனனே,

(இ-ள்.) ஏ தரமொன்று அறியாவினையே - இராதரமறியாத ஏ தீவினையே, வேதனையே தர என்றனைச்சூழ விரும்பும் [illegible]றன் காதல் ஐ-அன்பத்தையேகொடுக்க வென்னைச் சூழ்ந்துகொள்ள விச்சிக்கு முன்னுடைய வாசையையொழித்துவிடு, கயவோர் நீ-கீழ்மக்களைக்கொளுதது, தனையே இரமா காவென அயன் செப்பும் - தன்னையே இரம

யாக விரட்சிப்பாயென்று பிரமன் சொல்லித்துதிக்கும், வில்லை நாதனையே தரு அ பூச்சாதகி நின்று நவின்றனன்- வில்லைப் பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானையே மரத்தி லிருந்து மந்தமலர்களா லருச்சித்து நிலையாக நின்று துதித்த னன், ஏ - அசை. (௫௮)

நின்றவனங்கி மலையுருவாய்நெடு நாளளவுஞ்
சென்றவனங்கிரு நற்பரிகொண்டுமுன் றென்னனுழை
ஒன்றவனங்கிழித் தோடுஞ்செய்சூழ்வில்லை யோங்குமெம்
மன்றவனங்கிளர் தாள்பாடச்சென்ம வழக்கறுமே. [மான்

(இ - ள்.) அங்கிமலையுருவாய் நெடுநாளளவும் நின்றவன்- அக்கினிமலை வடிவாக வநேககாலம்வரையில் நிலையாக நின்றவன், அங்கு இரு நற்பரி கொண்டு முன் தென்னனுழை சென்றவன்-அவ்விடத்துப் பெருமைபொருந்திய நல்ல குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு முற்காலத்திற் பாண்டியனி டத்திற் போனவன், ஒன்ற வனம் கிழித்து ஓடும் செய் சூழ் வில்லை ஓங்கும் எம்மான் - பொருந்திய சலமானது கிழித் தோடுகின்ற வயல்நிலங்கள் சூழும் வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய வெமது கடவுளது, மன்ற வனங்கிளர் தாள் பாட சென்ம வழக்கறும் - மிகவு மழகுவிளங்காநின்ற திரு வடிகளைத் துதிக்கப் பிறப்பாகிற வழக்கு நீங்கும், ஏ-அசை.

அறுகாறுதிங்க ளணிந்தவன்வில்லை யரனடியை
அறுகாறுதிகழு நாய்க்கிளையாகின்ற வாகத்திச்சை
அறுகாறுசன னக்கடறுண்டி யறைவரிய
அறுகாறுதிண்பொழில் சூழ்கயிலைக்கதி யன்னுவையே.

(இ-ள்.) அறுகு ஆறு திங்கள் அணிந்தவன் வில்லை அரன் அடியை - அறுகையும் ஆற்றையுஞ் சந்திரனையுந் தரித்த கட வுளும் வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்காநின்றவருமா கிய சிவபெருமானுடைய பாதத்தை, அறுகால் துதி கழு நாய்க்கு இரையாகின்ற ஆகத்து இச்சை அறு காறுதி-ஆறு காலமுந் துதிப்பாய் கழுகுக்கும் நாய்க்கு மிரையாகின்ற தேகத்தினிச்சையை யகற்று காறியும், சனனக்கடலைத் தா ண்டி அறைவரிய அறுகால் து திண்பொழில் சூழ் கயிலைக் கதி அன்னுவை-சனனசாகரத்தைத் நீங்கி சொல்லற்கரிய

(இ-ள்.) சீரலைவாய் அமர் செந்தலை பெற்றவன் - திருச்சீரலைவாயென்னும்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுளை யீன்றவன், செம் முத்தம் மிஞ்சு ஈர அலை வாய் கடல் சூழ் புவி போற்ற திகழும் வில்லை சீர் அலை வாய்ப்ப சோரான் - செவ்விதாகிய முத்தங்கள் மிஞ்சாநின்ற குளிர்ந்த வலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த வுலகத்தார் துதிக்க விளங்காநின்ற வில்லைப்பதியில் சிறப்பானது கெடுதலில்லாமல் பொருந்திய கடவுளது, சேவடி சிந்தை வைத்தேன் சீர் அல் ஐ வாய் நமன் அஞ்சுவன் சேட்டையும் தேடிலன் - திருவடியை மனதில்வைத்திருக்கின்றேன் சதாயுதத்தையுமிருண்ட நிறத்தையு மழகாகவாய்ந்த வந்தகனுனவனை பயப்படுவன் மூதேவியுந் தேடாள், எ-அசை. (கூரு)

தேடுந்தவத்தர்க்கு மெட்டாகதிவந்தி சேரவந்த
ஈடுந்தவத்தற்குத் தாவெனக்கேட்டவர் நாளுமன்றில்
ஆடுந்தவத்தர் குராண்மரமார்வில்லை யணணலன்றிப்
பாடுந்தவத்தற்குத் தொண்டனென்றேதப் பணிந்திலனே.

(இ-ள்.) தேடும் தவத்தர்க்கும் எட்டா கதி வந்தி சேர - தேடுகின்ற தபசிகளுக்கு மெட்டக்கூடாத மோக்கத்தை மலடியானவளடைய, அந்நாள் து தவ தற்கு தாவென கேட்டவர் நாளும் மன்றில் ஆடுந்து அ அத்தா - அக்காலத்திலுணவாகிய பிட்டமுதை மிகவுந் தனக்குக்கொடுவென்று கேட்ட கடவுள் நாடோறும் பொன்னம்பலத்தில் திருத்தஞ்செய்யாநின்ற அந்த சிவபெருமான், குரால்மரம் ஆர் வில்லை அண்ணலன்றி பாடும் த அத்தற்கு தொண்டனென்றோத பணிந்திலன் - குரால் விருட்சங்கள்பொருந்திய வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளையல்லாமல் வழிந்துபோகும் பிரமனது தந்தையாகிய திருமாலுக்கு அடியானென்று சொல்லும்படி யவனைப் பணியமாட்டேன், எ-அசை. (கசு)

பணிவேங்கைகண்டிட்ட மன்றுணடஞ்செய்த பண்ணவகல்
அணிவேங்கைசூழ்வில்லை வாழ்பரவைம்பொறி யாலழிந்து
திணிவேங்கையன்றனை சூன்கரும்புட்குருள்செய்ததுபோல்
தணிவேங்கைநீங்க வளித்திவோவென் நீயாகிலியே.

(இ-ள்.) பணி, வேங்கை கண்டிட மன்றுள் நடஞ்செய்த பண்ணவ - பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதருந் தரிசிக்கக் கன

கசபையில் நிருத்தம்புரிந்த கடவுளே, நல் அணி வேங்கை சூழ் வில்லை வாழ்பர - நல்ல வழகாக வேங்கைமரங்கள் சூழுகின்ற வில்லைப்பதியில் வாழுஞ் சிவபெருமானே, ஐம் பொறியால் அழிந்து இணி வேம் கையன்றனை முன் சரும் புட்கு அருள்செய்ததுபோல்-பஞ்சேந்திரியங்களினால் கெட் டுப பலத்தோடுவேகும வஞ்சகனை முற்காலத்தில் கரிக்குரு விக்குக கிருபைபுரிந்ததுபோல, தணிவு ஏங்கைநீங்க அளித திடுவாய் எந்தயாநிதியே - தணிவாக ஏக்கம்நீங்கக் காப்பாற் றுவா யெங்கள் தயாளமுள்ள திரவியமே. (சுஎ)

நிதியேகதிதரு நின்மலனேபழி நேரத்தென்னன்
றதியேகதிக்கவந் தாள்சுயம்பேதொண்டர் சூழும்வில்லைப்
பதியேகதிக ழுமையாள்தலைவ பரதவிக்க
விதியேகதியென் றுனைத்தொழுவேற்கும் விளம்புவையே.

(இ - ள்.) நிதியே கதி தரும் நின்மலனே - திரவியமே மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும பரிசுத்தவானே, பழி நேர தெ ன்னன் துதியே கதிக்க வந்து ஆள் சுயம்பே - பழிசம்பவிக் கப் பாண்டியன் செய்யுந் தோத்திரமானது சிறக்க வெழுந் தருளிவந்து கிருபைசெய் திரக்ஷிக்குஞ் சுயம்புவானவனே, தொண்டர் சூழும் வில்லைப்பதி ஏக திகழ் உமையாள் தலைவ - அடியார்கள் சூழுகின்ற வில்லைப்பதியிலெழுந்தரு ளிய வொப்பற்றவனே விளங்காநின்ற பார்வதி தேவியா ருக்கு நாயகனே, பரதவிக்க கதியென்று உனை தொழுவே ற்கும் விதியே விளம்புவை-வருந்த வடைக்கலமென்று தே வரீரை வணங்குகின்ற வடியேனுக்கு மூழ்வினைவந்தணுகுமா விதைச் சொல்வாயாக, ஏ - அசை. (சுஅ)

விளக்கடுக்கைக்கங்கைசூடும்பிரான்வில்லைமேவுபெம்மான்
வளக்கடுக்கண்டன் மலைமங்கைபாகன் மலரடியை
யுளக்கடுப்பாறத் துதித்திலிர்தாயி னுதாரந்தனி
லளக்கடுப்பார்மெய்யை வைத்திருமந்தக னுண்டிடவே.

(இ-ள்.) விளம் கடுக்கை கங்கை சூடும் பிரான் வில்லை மேவு பெம்மான்-விளவுங் கொன்றையுங் கங்கையுஞ் சடா பாரத்தில் தரிக்குங் கடவுளும் வில்லைப்பதியி லெழுந்தரு ளிய பரமனும், வளம் கடு கண்டன் மலைமங்கை பாகன்

மலரடியை-வளமையாகிய சமுத்திரத்திலுண்டான விஷத்
தைக் கண்டத்தில் வைத்தவரு முமாதேவியாருக் கிடப்பா
கத்தைக் கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானது மலர்போ
ன்ற பாதத்தை, உளம கடுப்பு ஆற துதித்திலிர - மனத்திற்
பொருந்திய வருத்தந்தணிய துதிக்கமாட்டாதவர்களே நீங்
கள், தாயின் உதரந்தனில் அளம் கடுப்பா மெய்யை அந்த
கன் ஆண்டிட வைத்திரும-தாய்வயற்றில் நெருங்கிய சொ
திக்கின்றமெய்யை யியமனாளும்படி வைத்திருங்கள், எ-
அசை. (௬௯)

அந்தகனஞ்ச வுதைத்தவவில்லை யரதிளாயார்
அந்தகனஞ்சங் குடித்துச்சுரரை யளித்தவனே
அந்தகனஞ்சங் குனக்களித்தேனினி யாரணனால்
அந்தகனஞ்சட லஞ்சிட்டியாதெற் கருளுவையே.

(இ-ள்.) அந்தகன் அஞ்ச உதைத்தவ வில்லை அர-இய
மன் பயப்படும்படி யுதைத்தவனே வில்லைப்பதியி லெழுந்
தருளிய சிவபெருமானே, திரையார் அந்த கல் நஞ்சங்கு
டித்து சுரரை அளித்தவ-சமுத்திரத்தில் அந்த கல்லென்றசத்
தத்தோடுவந்தவிடத்தையுண்டு தேவர்களை யிரக்ஷித்தவனே,
நேயந்தக நஞ்சு உனக்கு அளித்தேன் இனி ஆரணனால்-
அன்பைத் தகுதியாகவருந்தித் தேவரீருக்குக் கொடுத்தே
னினிமேல் பிரமனால், அந்தம் கனம் சடலம் சிட்டியாது எற்
கருளுவை - அழகிய கனத்ததேகத்தைப் படைக்காமலிருக்
கும்படி யடியேனுக்குக் கிருபைசெய்வாய், எ-அசை. (௭௦)

அண்டங்கடாவுஞ் சிகிரிகளோங்கி யணிசெய்வில்லைக்
கண்டங்கடாருங் கடவுளைப்போற்றிக்கன் மந்தொலைத்தால்
தண்டங்கடாத்திரி சூலத்துடன்வருஞ் சண்டனுயிர்
கொண்டங்கடாது வதைபுரியான்புகழ் கூடுமே.

(இ-ள்.) அண்டங்கள் தாவும் சிகிரிகள் ஓங்கி அணிசெய்
வில்லை - அண்டங்களை யளாவுகின்ற கோபுரங்களோங்கி
யழகைச்செய்கின்ற வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய, கண்
டம் கடு ஆரும் கடவுளை போற்றி கன்மம் தொலைத்தால் -
கழுத்தில் விடம்பொருந்திய சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூர்
வகன்மத்தை நீக்கினால், தண்டம் கடா திரிசூலத்து உடன்

வரு சண்டன் - கதை எருமைக்கடா திரிசூலம் இவைகளு
டன் வராநின்ற வியமன், உயிர் கொண்டு அங்கு அடாத
வதை புரியான் புகழ் கூடுமே - ஆன்மாவைப் பிடித்துக்
கொண்டுபோ யவ்விடத்துச் செய்யத்தகாத வதையைச்
செய்யமாட்டான் கீர்த்தியுண்டாகும், எ-அசை. (எக)

புண்ணிய கண்ணிரு நான்குடையோனரி போகிவிண்ணோர்
நண்ணியகண்ட பரிபூரணனென நாத்தழும்ப
வெண்ணியகத்தில்வைத் தேத்திடுநாதவெழில்செய்வில்லை
யண்ணியகங்கா தரநின் சரணுக் கடைக்கலமே.

(இ-ள்.) புண்ணிய கண்ணிருநான்குடையோன் அரி போகி விண்ணோர் - புண்ணியனே யெட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுந் திருமாலு மிந்திரனுந் தேவர்களும, நண்ணி அகண்ட பரிபூரணனென நாத்தழும்ப - பொருந்தி யெங்குநிறைந்த பரிபூரணனேயென்று நாவானது தழும்பேற, எண்ணி அகத்தில் வைத்து ஏத்திடும் நாத-நினைத்து நெஞ்சத்திருத்தித் துதிக்குநாதனே, எழில்செய் வில்லை அண்ணிய கங்காதர நின் சரணுக்கு அடைக்கலம் - அழகுபொருந்திய வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கங்காதரனே நின்றிருவடிக ளடைக்கலம், எ-அசை. (எஉ)

அடைக்கலந்தாவெனத் தொண்டர்களேத்துறு மண்ணல்வி
நடைக்கலந்தாவலொடுகற்குமன்னமுநாணுமின்னே [ல்லை
தொடைக்கலந்தானசையாதணையேமதன் சோபமுற்றுக்
கிடைக்கலந்தாதைந்து பாணந்தொடுத்தனன் கேள்வியற்றே.

(இ-ள்.) அடைக்கலம் தாவென தொண்டர்கள் ஏத்துறும் அண்ணல் வில்லை - புகலிடங் கொடுவென்றடியார் கடுதிக்காநின்ற சிவபெருமானெழுந்தருளிய வில்வைப்பதியிலிராநின்ற, நடை கலந்து ஆவலொடு கற்கும் அன்னமும் நாணும் மின்னே - நடையைச்சேர்ந்தாசையோடு கற்றுக்கொள்ளாநின்ற வன்னப்பறவையும் வெட்கமடையும்படியான பெண்ணே, தொடைக்கலம் அசையாது அணையேம் மதன் சோபமுற்று - ஆபரணங்க ளசையாமல் சேரவில்லை மன்மதன் சோபங்கொண்டு, கிடைக்கு அலந்தாது கேள்வியற்று ஐந்து பாணமும் தொடுத்தனன் - கிடைத்தற்குவருந்தாது கேள்வி

யில்லாமல் பஞ்சபாணங்களையுந் தொடுத்தனன், தான், ஏ - அசை. (எ௩)

அற்றந்தருதவி லந்தணர்கூடி யருமறைகள்
கற்றந்தருப்பை முதற்கொண்டுவேள்வி களிப்புறவே
சுற்றந்தரும மிகச்செய்யும்வில்லைச் சுரவெனைநோய்
குற்றந்தருமனைப் போல்வாட்டுதின்னருள் கூர்வித்தனே.

(இ-ள்.) அற்றந்தருதலில் அந்தணர் கூடி அருமறைகள்-சோர்வில்லாத வேதியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்தருமையாகிய வேதங்களை, கற்று அம் தருப்பைமுதற்கொண்டு வேள்வி களிப்புற-வாசித்தழகிய தருப்பை முதலியவையுங்கொண்டு யாகத்தைச் சந்தோஷமாக, சுற்றம் தருமம் மிக செய்யும் வில்லை சுர-பந்துக்களுந்தருமமுமதிகரிக்கச்செய்கின்றவில் லைப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எனை நோய் குற்றம்தருமனைப்போல் வாட்டுது இன்னருள் வித்தனே கூர்-அடியேனை வியாதியானது தீவினையாகிய குற்றத்துக்காக யமனைப்போல் வருத்துது ஞானசொரூபியே அதுநீங்கும்படி யாகவினியகிருபையைச் செய்வாயாக, ஏ - அசை. (எ௪)

வித்தகமத்தக மார்விழியாவில்லை விண்ணவபா
வித்தகமத்த கரியுரியாயென மெய்யன்பர்கூ
வித்தகமத்த மலர்சாத்திடும்பர வீண்மதன்செர்
வித்தகமத்த மரையேவிலென்செயு மெல்லியளே.

(இ-ள்.) வித்தக மத்தகமார் விழியா வில்லை விண்ணவ-ஞானசொரூபியே நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே வில்லைப் பதியிலெழுந்தருளிய கடவுளே, அகம் பாவித்து மத்தகரி யுரியாயென மெய்யன்பர் கூவி - மனதில் பாவனைசெய்து மதயானையின் றோலையுடையவனேயென் றுண்மையான வடியார்கள்துதித்து, தக மத்தமலர் சாத்திடும் பர - தகுதியாக வூமத்தமலரா லர்ச்சிக்கப்பட்ட பரனே, வீண்மதன் செர்வித்து அகமத்தம் மரை ஏவில் மெல்லியள் என்செயும்-வீணனமாரனகங்கரித்துக் குடங்கையிலிராநின்ற தாமரை மலர்ப்பாணத்தையேவிடில் பெண்ணானவ ளென்னசெய் வாள், ஏ-அசை. (எ௫)

மெல்லியலாகு முமைபங்கவில்வையின் மேவுமைய
சொல்லியலாசங்க நின்றவதென்னன் றுதிக்குகந்து
மலலியலார்கரி வென்றவவிம்மை மறுமையினு
நல்லியலானெனச் சொல்லச்சுகமருணாயகனே.

(இ-ள்.) மெல்லியலாகும் உமை பங்க வில்வையில் மேவும் ஐய-பெண்ணாகின்ற வுமாதேவியாரைப் பாகத்தி லுடையவனே வில்வைப்பதியி லெழுந்தருளிய கடவுளே, சொல்லியல் ஆர் சங்கம் நின்றவ தென்னன் துதிக்கு உகந்து - புகழாநின்ற விலக்கணம்பொருந்திய சங்கததிலிருந்தவனே பாண்டியனது தோத்திரத்துக்குச் சந்தோஷித்து, மல் இயலார் கரி வென்றவ இம்மை மறுமையிலும்-வலுமையையுடைய நடைபொருந்திய யானையைச் செயித்தவனே யிப்பிறப்பிலும் மறுபிறப்பிலும், நல்லியலானென சொல்ல சுகம் அருள் நாயகனே - நல்ல குணமுடையவனென்று சொல்லும்படியான சுகத்தைக் கிருபைசெய்வாய் கடவுளே, ஏ - அசை. (௭௬)

நாயகராமெனச் சிற்சிலதேவரை நாடித்தர்க்கம்
தீயகராகச்செய் பேதைகளேமுனஞ் சீறிநஞ்சு
பாயகராசலம் போல்வரவெம்மான் பருகிலனேல்
மாயகராவ ரறிவிர்வில்வையனை வந்தியுமே.

(இ-ள்.) நாயகராமென சிற்சிலதேவரை நாடி தர்க்கம்-தலைவர்களென்று சிலசிலதேவர்களைச்சேர்ந்து வாதம், தீய கராக செய் பேதைகளே முனம் நஞ்சு சீறி - கொடிய மனமுடையவராகச்செய்கின்ற வறிவீனர்களே முற்காலத்தில் விஷமான தெதிர்த்து, பாய் அ கராசலம்போல் வர எம்மான் பருகிலனேல் - பரவியந்த யானையைப்போலவர வெமது சிவபெருமான் பொசிக்காவிட்டால், மாய் அகராவர் அறிவீர்-அத்தேவர்களிறக்குந் தேகமுடையவர்களாவதை யறிவீர்கள் ஆதலால், வில்வையனை வந்தியும்-வில்வைப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானை வணங்குவீர்களாக, ஏ-அசை. (௭௭)

வம்பணிகொங்கைத் திருநாயகனை மலரயனை
அம்பணிகொங்கை யலர்சூடியதன தாகம்வைத்தோன்
செம்பணிகொங்கைப் பொழில்வில்வைநாதன் றிருவடியை
நம்பணிகொங்கையர் பெற்றதுபோலரு ணண்ணுவையே.

(இ-ள்.) வம்பு அணி கொங்கை திரு நாயகனை மலரயனை-இரவிக்கையைத் தரிக்குந் தனங்களையுடைய விலக்குமிக்கு மணாளனாகிய திருமாலையும் பிரமனையும், அம் பணி கொங்கு ஐ அலர் சூடிய தனது ஆகம் வைத்தோன்-கங்கையையுஞ் சர்ப்பத்தையும் வாசனைபொருந்திய வழகிய கொன்றைமலரையும் தரித்ததனது தேகத்தில்வைத்தவன், செம பண் ஈ கொங்குப்பொழில் வில்லை நாதன் திருவடியை நம்பு-செவ்விதாகிய ராகத்தைப் பாடுகின்ற வண்டுகள் பொருந்திய கொங்குமலர்ச்சோலைகளையுடைய வில்லைப் பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவடியை நம்புவாயாக, அணி கொங்கு ஐயர் பெற்றதுபோல் அருள் நண்ணுவை-அழகிய கொங்குநாட்டரசனாகிய சேரமான்பெருமாள் அடைந்தது போலக் கிருபையைப்பெறுவாய், ஏ-அசை. (௭௮)

அருமா தவஞ்செறி ஞானிகளென் றுமமரும்வில்லைப்
பெருமா தவஞ்செழுந் தீக்களித்தோன் செயமபெற் றிடவான்
வருமா தவஞ்செகந் தோற்றுனை யங்கத்தில் வைத்தவநீ
தருமா தவஞ்செய வொட்டா தளிப்பைகண் டானளித்தே.

(இ-ள்,) அரு மா தவஞ் செறி ஞானிகள் என்றும் அமரும் வில்லை பெருமா-அருமையாகிய மிகுந்த தவம்பொருந்திய ஞானவான்கள் சதாகாலமு மமர்ந்திருக்கின்ற வில்லைப்பதியிலெழுந்தருளிய தலைவனே, தவம் செழும் தீக்கு அளித்தோன் செயம்பெற்றிட வான்-காண்டாவனத்தைச் செழுமையாகிய வக்கினிபகவானுக்குக் கொடுத்தவனாகிய வர்ச்சுனன் வெற்றிகொள்ள வாகாயத்தில், வரும் ஆதவம் செகம் தோற்றுனை அங்கத்தில் வைத்தவ-உதிக்குஞ் சூரிய கிரணம் பூமியில் தோற்றாதிருக்கச்செய்த திருமாலைத் தேகத்தில்வைத்த சிவபெருமானே, நீ தரு மாது அவஞ்செய ஒட்டாது கண்ணளித்து அளிப்பை-கொடுமைசெய்யு மூதேவியானவள் கெடுதிசெய்யாதிருக்கும்படிக்குக் கிருபாநோக்கஞ்செய்து அடியேனையிரட்சிப்பாயாக, தான், ஏ-அசை.

கண்டுகைத் திட்டாற் சொல்லிக் கிடந்தந்த கர்த்தன்வில்லை
கண்டுகைத் தட்டி யிருக்கின் றவள்ளல் கழல்களிற்றன் [க்
கண்டுகைத் தில்லா தெடுத்தருச் சித்திட்ட கண்ணற்குக்கைக
கண்டுகைத் திண்டிரு வாழிதந் தானைக் கருதுமினே.

(இ-ள்.) கண்டு கைத்திட்ட நல் சொல்லிக்கு இடம் தந்த கர்த்தன் - கற்கண்டுங் கசந்த நல்ல சொல்லையுடைய வுமா தேவியாருக் கிடப்பாகத்தைககொடுத்த கடவுள், வில்லை கண்டு கைதட்டி இருக்கின்ற வள்ளல் கழல்களில் - வில் லைப்பதியைப்பார்த்துக் கையைக்கொட்டி யெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானது திருவடிகளில், தன் கண் துலைக த்தில்லாது எடுத்து அருச்சித்திட்ட கண்ணற்கு-தனது விழி களை வருத்தமில்லாதிடந்து பூசைசெய்த திருமாலுக்கு, கை கண் துலைகை திண் திரு ஆழி தந்தானை கருதுமின் - கையினி டத்துப்பொருந்தவுடனே பலமபொருந்திய சிறந்த சக்கரத் தைககொடுத்தவனை நினையுங்கள், ஏ - அசை. (௮௰)

கருவாயசங்கு பெறுமுத்தநாரை கருவெனவே
மருவாயசம்பெற வேயடைகாக்கும வயலவில்லைமூ
வுருவாயசம்புனைந் தேவீற்றிருநகநல் லுத்தமனே [யே.
திருவாயசம்பத் துறசெய்துனன்பாக்குள் சேர்விப்பை

(இ-ள்.) கரு வாய் அ சங்கு பெறும முத்தம் நாரை கரு வெனவே - சூல்வாய்ந்தவந்த சஙகுகளானவையீன்ற முத் துக்களை நாரைகள் முட்டைகளெனவே, மருவு ஆயசம் பெறவே அடை காக்கும் வயல் வில்லை - பொருந்தியிளைப் புண்டாகவே யடைகாக்கின்ற வயல் நிலங்கள் சூழ்ந்த வில் லைப்பதியில், மூவுருவாய் அசம்புனைந்தே வீற்றிருக்கும் நல் உத்தமனே - திரிமூர்த்திவடிவாகி சந்தனுபிடேகஞ் செய்துக்கொண்டே யெழுந்தருளியிருக்கும் நல்ல வுத்தம குணமுடையவனே, திருவாய சம்பத்துற செய்து உன் னன்பர்கருள் சேர்விப்பை - திருவாகிய செல்வமடையச் செய்தடியேனை யுன்னடியவர்களுக்குள் சேர்த்துக்கொள், ஏ-அசை. (௮௧)

சேருந்தரும குணபாலன் பூசனை செய்தவில்லை
யாருந்தரும வடிவாகியபர னன்பர்கட்குச்
சீருந்தருமலி யூருந்தருபவன் சீர்புகன்றுற்
பேருந்தரும னயன்வேலைதீரப் பிறப்பிவனே.

(இ-ள்.) சேரும் தருமகுணபாலன் பூசனை செய்தவில் லை-வந்துசேர்ந்த தருமகுணபாலனென்பவன் பூசைசெய் தவில்லைப்பதியில், ஆரும் தருமவடிவாகிய பரன்-எழுந்தரு

ளிய தருமசொரூபியாகிய கடவுள், அன்பர்கட்கு சீரும் தரு மலி ஊரும் தருபவன் சீர் புகன்றால் - அடியார்களுக்குச் சீரும் விருக்ஷங்களினிறைந்த நகருங்கொடுக்கின்ற சிவபெருமானது சீரைச்சொன்னால், பேரும் தருமன் அயன் வேலை தீர பிறப்பு இவனே-இயமன் பிரமனிவர்களுக்குச் சிருட்டிப்புப் பட்சிப்பாகிய வேலையில்லாமல் சனன மிப்போதே நீங்கும். (அஉ)

வண்ணப்பசுங்கிளி மென்மொழியாளொடும் வந்தடியேன்
எண்ணப்பயன்படு காட்சிதந்தாளெழி லீசமுனங்
கண்ணப்பருக்கரு டந்தவவாரூ ரொனக்களித்து [னே.
மண்ணப்பரும்புற் றிடங்கொண்டுவாழ்வில்லை வானவ

(இ-ள்.) வண்ணம் பசும் கிளி மென்மொழியாளொடும் வந்து - வளப்பமாகிய பசுமைபொருந்திய கிளியையொத்த மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய பார்வதிதேவியாரோடு மெழுந்தருளிவந்து, அடியேன் எண்ணம் பயன்படு காட்சிதந்தாள்-அடியேனுடைய கருத்தாகிய பிரயோசனப்படுங்காட்சி கொடுத்தாள்வாய், எழில் ஈச முனம் கண்ணப்பருக்கு அருள் தந்தவ-அழகியவீசனே முற்காலத்தில் கண்ணப்ப நாயனாருக்குக்கிருபையைக்கொடுத்தவனே, ஆரூரென களித்து மண் அப்பு அரும் புற்றிடங்கொண்டு வாழ் வில்லை வானவனே-திருவாரூரைப்போல வுவகைகொண்டு மண்ணாலைப்பியவருமையான புற்றிடமாக விருந்துவாழுகின்ற வில்வைப்பதியையுடைய சிவபெருமானே. (அங)

வில்வையந்தாதி யெனுமாலைசாத்தினன் மென்பதத்தில்
நல்வையந்தாதிக ழும்மலரோய்மறை நண்ணுபொருள்
சொல்வையந்தாதி யெனக்கேட்டவல்ல சுதனைத்தந்தோய்
பல்வையந்தாதிற் றிகழ்வில்வைமேய பரமகொள்ளே.

(இ-ள்.) வில்வையந்தாதியெனும் மாலைசாத்தினன் மென்பதத்தில் - வில்வையந்தாதியென்றுசொல்லும் பாமாலையைமிருதுவாகிய திருவடியிலணிந்தேன், நல்வையம் தாதிகழும் மலரோய்-நல்ல வுலகத்தைச் சிருட்டித்துவிளங்கும் பிரமனே, மறை நண்ணு பொருள் அந்தாதி சொல்வையென கேட்டவல்ல சுதனை தந்தோய் - வேதமுதலாகிய பிரணவத்தில் பொருந்திய வர்த்தத்தை யாதியோடந்த

மாகச் சொல்வாயென்று வினவின வல்லமைபொருந்திய புத்திரனாகிய முருகக்கடவுளை யீன்றவனே, பல்வையம் தாதில் திகழ் வில்லை மேய பரம கொள் - அநேகரதங்கள் பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே யங்கீகரித்துக்கொள், எ-அ்சை. (அச)

கொள்ளிடஞ்சூழும் புகலியர்கோன்கவி கூறவருள்
கொள்ளிடஞ்சேருமை யாடனப்பால்கொடுத்தோய்முதிரை
கொள்ளிடஞ்சால்வளப்புன்செயுநன்செயுங் கூடும்வில்லை
கொள்ளிடஞ்சிலநம் பாவென்னையாளக் குறிப்பையின்றே.

(இ-ள்.) கொள்ளிடம் சூழும் புகலியர்கோன் கவி கூற- கொள்ளிடநதியானது சூழுகின்ற சீர்காழியின் கண்ணவதரித்த சம்பந்தசுவாமிகள் திருமுறையாகிய தேவாரப்பதிகங்கள்பாட, அருள்கொள் இடஞ்சேர் உமையாள் தனப்பால் கொடுத்தோய்-அருளே வடிவமாகக்கொண்ட விடதுபாகத்திலிராநின்ற பார்வதிதேவியாரது திருமுலைப்பாலைக் கொடுக்கச் செய்தவனே, முதிரை கொள் இடு அம் சால் வளம் புன்செயும் நன்செயும் கூடும்வில்லை - துவரையுங் கொள் முதலியதானியங்களும் விதைக்கத்தக்க வழகிய வளப்பமிகுந்த புன்செய் நிலங்களும் நன்செய் நிலங்களுஞ் சூழுகின்ற வில்லைப்பதியை, கொள் இடம் சிலநம்பா இன்றே என்னையாள குறிப்பை - இடமாகக்கொண்டருளிய சிலனாகிய நம்பனே யிப்போதே யடியேனை யாட்கொள்ளக் கிருபாநோக்கம் வைப்பாய். (அரு)

குறித்தநற்றென்னவ னாக்கூடறன்னிற்செங் கோற்செலுத்
[தித்
தெறித்தநற்கைதடிந் திட்டவன்வாழ்வில்லை சேருநம்ப
வெறித்தநத்தம்புரி வேனுக்குமையல்செய் மெல்லியலி
னெறித்தநங்கண்ட வுடன்மனங்கண்டில னின்றனனே.

(இ-ள்.) குறித்த நல் தென்னவனா கூடல் தன்னில் செங்கோல் செலுத்தி-நிச்சயித்த நல்ல பாண்டியனாக மதுரையிலரசாக்ஷிசெய்து, தெறித்து அனல் கை தடிந்திட்டவன் வாழ் வில்லை சேருநம்ப - பாய்ந்து அக்கினிபகவானுடையகையை வெட்டினவனாகிய சிவபெருமான் வாழுகின்ற வில்லைப்பதியிற் சேர்ந்திராநின்ற நேயனே, வெறித்து

சிவசங்கராவரு ளென்றன்பரேத்த நிகழ்வில்லைசேர்
பவசங்கராரெழிற் கூடற்றலைவ பழவினையால்
அவசங்கராப்பற்று குஞ்சரம்போற்கொண் டலைந்தனின்ப
தவசங்கரானைதந் தோயருள்வாய்நின் றனிக்கதியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா அருளென்று அன்பர் ஏத்தல் நிகழ் வில்லை சேர்பவ - சிவசங்கரனே கிருபைசெய்வாயென் றடியார்கள் துதிசெய்தல் விளங்குகின்ற வில்லைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்றவனே, சங்கர் ஆர் எழில் கூடல் தலைவ-சங்கத்தார்கள் நிறைந்துள்ளவழகையுடைய மதுரை யில் பாண்டியனாகவந்தவனே, பழவினையால் கரா பற்று குஞ்சரம்போல அவசங்கொண்டு அலைந்தேன் நின்பதவசம- பூர்வவினையினால் முதலை வாயில் பிடிபட்டயானையைப்போ லப் பரவசங்கொண்டு பிறவிக்கடலிலலைவுற்றேனினது திரு வடிவசத்தில், கரானைதந்தோய்நின் றனிககதி அருள்வாய்- துதிக்கையையுடைய யானைமுகக்கடவுளைப்பெற்ற சிவபெ ருமானே நினதொப்பற்றகதியைக் கிருபை செய்யவேண் டும், ஏ-அசை. (௯௧)

கதிரவன்றேர்ப்பரி தாவப்பொழிலிற் கனிகளதிர்ந்
துதிரவன்மந்தி கறித்தெறிந்தாடு மொப்பில்வில்லைக்
கெதிரவன்மீக வுருவாயமர்ந்த விறையவற்கூ
ணதிரவன்னக்கொடு நஞ்சாமறிந்திடு நன்மொழியே.

(இ-ள்.) கதிரவன் தேர் பரி தாவ பொழிலில்-சூரியனிர தத்திற்கட்டிய குதிரைகள்பாய சோலைகளிலிருக்கின்ற, கனி கள் அதிர்ந்து உதிர வல் மந்தி கறித்து எறிந்து ஆடிடும் ஒப்பில் வில்லைக்கு - பழங்களதிர்ச்சிகொண்டு சிந்த வ வைகளை வலிமையுள்ள குரங்குகள்கடித்து வீசிவிளையாடு கின்ற நிகரில்லாத வில்லைப்பதியில், எதிர் அ வன்மீக வரு வாய் அமர்ந்த இறையவற்குஊணது இரவன்ன கொடு நஞ் சம் அறிந்திடு நன்மொழியே-தோன்றுகின்றவந்தப் புற்று ருவமாக வெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக் குணவானதிருளை யொத்த கொடியவிடமாம் தெரிந்துக்கொள் நல்லவசன த்தையுடையமாதே. (௯௨)

நற்கோலககாவதைக் கிள்ளைவிடாதளி நாண்மலரின்
முற்கோலககாவம ருமமவைபோல்வில்லை முன்னவனே
பொற்கோலக்காவுறை யென்னரசேதுட்ட புத்திவிட்டு
நிற்கோலக்காவென் றடுத்தேன்விடாதரு ணிட்களனே.

(இ-ள்) நல் கோலம கா வதை கிள்ளை விடாது அளி நாள் மலரின் முன் கோலம கா அமரும-நல்லவழகிய சோலையை க கிளிப்பிள்ளைகள்விடமாட்டாது வண்டுகளன்றலரும்புட் பங்களின்முன்னே தழுவுதல்செய்துவலியோடுபொருந்தும், அவைபோல் வில்லை முன்னவனே - அவைகளைப்போல் வில்லைப் பதியிலெழுந்தருளிய முதன்மையானவனே, பொன் கோலக்காவுறை என்னரசே துட்ட புத்திவிட்டு-இலக்குமிகரமுள்ள திருக்கோலககாவென்னுந் தலத்திலெழுந்தருளிய வெனதரசே யற்பபுத்தியைவிட்டுவிட்டு, நிற்கு ஓலம கா வென்று அடுத்தேன் விடாதருள் நிட்களனே- தேவரீருக்கபையம் காப்பாற்றுவாயென்று சேர்ந்தேன் நிட்களவடிவானவனே கைவிடாது கிருபைசெய்வாயாக. (சுரு)

களங்கரியார்பொழில் சூழ்வில்லைவாழ்கின்ற கர்த்தரவை
குளங்கரியாக வரிபுலிகாணக் குனித்தவர்பால் [க்
விளங்கரியாரணற் கொண்டொரொற்கோதினர் மேவலர
களங்கரியாதவர் சொள்கைகண்டேயுரை காரிகையே.

(இ-ள்.) களங்கரியார் பொழில் சூழ் வில்லை வாழ்கின்ற கர்த்தர்-கண்டங்கறுத்தவர் சோலைகளசூழ்ந்த வில்லைப்பதியில் வாழுகின்றகடவுள், அவைக்குள் அம கரியாக அரி புலி காண குனித்தவர் பால்-சபைக்குளழகிய சாக்ஷியாக பாமபாகிய பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதருந்தரிசிகக கிருத்தஞ் செய்பவர் பக்கத்தில், விளங்கு அரி ஆரணன் கொண்டோர்-விளங்குகின்ற திருமாலையும் பிரமனையுங்கொண்டவர், எற்கு ஓதினர் மேவலர் அகளங்கர் காரிகையே இயாதவர்கொள்கை கண்டே உரை - எனக்கு வருகிறேனென்று சொல்லிப் போனவர்வரவில்லை களங்கரகிதர் பெண்ணே யவர்தன்மை யென்ன வதையறிந்து சொல்லுவாயாக. (சுசு)

ஏகாதிபத்தியம் பூண்டுய்க்கவந்த வெலிதனக்கும்
ஏகாதிபத்தியம் பூண்டுலகாள வினிதளித்தோ

ஏகாதிபத்தியம் பூண்டுறவோர்தமக் கீவளித்தே
ஏகாதிபத்தியம் பூண்டுன்னும்வில்லை யிலங்கரனே.

(இ-ள்.) ஏகா திபத்து இயம்பு னன் துய்க்கவந்த எலித னக்கும் - ஏசனே நிபந்தினிடத்தில் சொல்லப்பட்ட வுண வாகிய நெய்யைக்குடிக்கவந்த வெலிக்கும், ஏகாதிபத்தியம் பூண்டு உலகாள இனிது அளித்தோயே-ஏகச்சக்கராதிபத்தியந்தரித்துலகத்தையாளும்படிக்கு நன்மையைக்கொடுத்தவனே, அதிபத்தி அம் பூண் துறவோர்தமக்கு ஈவு அளித்து கா - மிகுந்தபத்தியுஞ் சிறப்பாகத் திருவேடந்தரித்ததுறவோர்தமக் குதவுதலையுங்கொடுத் தென்னை யிரக்ஷி, இபத்து இயம் பூண் துன்னும வில்லை ஏகாது இலங்கு அரனே- யானைமேன்முழங்கும் பேரிகை தனக்காபரணமாக நெருங்கப்பெற்ற வில்லைப்பதியில் நீங்கிப்போகாமல் விளங்காநின்ற சிவபெருமானே. (௧௫)

அங்காரப்பாறரு மாய்நீட்பினும்பிள்ளை யாயைவிடா
திங்காரமாம்பலைத் திங்கள்விட்டாலுமவ் வேய்மலர்தான்
சிங்காரமாயடுக் கும்மவைபோல்வில்லை சேர்பரனே
உங்காரஞ்செய்துவிட் டாலுமவிடேனுன்னை யுத்தமனே.

(இ-ள்.) அங்கு ஆர பால் தரும் ஆய் நீப்பினும் பிள்ளை ஆயைவிடாது-அவ்விடத்துப்போதுமான முலைப்பாலைக்கொடுக்குந்தாயானவ ணீக்கிவிட்டாலுஞ் சேயானது தாயைவிடமாட்டாது, இங்கு ஆர் அம் ஆமபலை திங்கள்விட்டாலும் அ ஏய் மலர்தான் சிங்காரமாயடுக்கும் - இவ்விடத்திற் பொருந்தியவழகையுடைய வல்லியைச் சந்திரன்விட்டுவிட்டாலுமந்தப் பொருந்தியமலரானது அலங்காரமாக வதைச்சேரும், அவைபோல் வில்லை சேர் பரனே - அவைகளைப்போல வில்லைப்பதியிலெழுந்தருளிய கடவுளே, உங்காரஞ்செய்துவிட்டாலும் உன்னை விடேன் உத்தமனே-உம்மென்றுரப்பிவிட்டாலும்தேவரீரை விடமாட்டேன் உத்தமசொரூபனே.

உத்தமவத்தி யுரியாயிங்கென்றுன் பொழித்துநல்ல
சித்தமவத்தையி லுன்றனைச்சிந்திக்கச் செய்யெழிலார்
மத்தமவத்தி மதிநிலவன்னியும் வாய்சடையாய்
சுத்தமவத்திய மாவுதைத்தோய்வில்லை தோய்பவனே.

(இ-ள்.) உத்தம அத்தியுரியாய் இங்கு என் துன்பு ஒழித்து நல்லசித்தம் அவத்தையில் உன்றனைச் சிர்திக்க செய்- உத்தமனே யானைத்தோலையுடையவனே யிவ்விடத்தி லடியேனது துன்பத்தைநீக்கி நல்லசிந்தைவந்து சரமதிசையி லுன்னைத் தியானிக்கச்செய்வாய், எழிலார் மத்தம் அ அத்தி மதி நதி வன்னியும் வாய் சடையாய்-அழகுபொருந்திய வூமத்தம்பூவு மந்தவெலும்புஞ் சந்திரனுங் கஙகையும வன்னிப்பத்திரமும் பொருந்திய சடாபாரத்தைய்யுடையவனே, சுத்த மவத்தியமா உதைத்தோய் வில்லை தோய்பவனே-சுத்தனே இயமனைமரணமாகும்படி யுதைத்தவனே வில்லைப்பதியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றவனே. (கூஎ)

தோயந்தருமுத்த மாநதிசூழ்முது தொல்குன்றன்று
ணேயந்தரும குணத்தர்க்குசசெய்பவ னீணிலத்தீர்
ஆயந்தருமல ராலருச்சிக்க வடருவிர்நுங்
காயந்தருமன் கொடுபோகுமுன்வில்லைக் காத்தனையே.

(இ-ள்.) தோயந்தரும் முத்தமாநதி சூழ் முதுதொல்குன்றன் - வெள்ளத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய திரமணிமுத்தாநதி சூழுகின்ற பழமலையையுடையவன், தான் நேயம் தருமகுணத்தர்க்கு செய்பவன் நீள் நிலத்தீர்-தனதுதிருவடிநேயத்தைத் தருமகுணமுடையவர்களுககுச செய்பவன் நீண்ட பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆய் அம தரு மலரால் அருச்சிக்க - ஆய்ந்தெடுத்தவழகிய மரத்தினது புஷ்பங்களாற் பூசைசெய்ய, நுங்காயம தருமன் கொடுபோகுமுன் வில்லைக்கர்த்தனை அடருவீர் - உங்கள் தேகத்தை யியமனனவன் கொண்டுபோகுமுன்னமே வில்லைப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானைச் சாருங்கள், ஏ-அசை. (கூஅ)

வில்லிடுமாமணிச் சூட்டுறுஞ்சேடனர்ச் சித்தவில்லை
சொல்லிடும்பைத்தொலைத் தன்பனையாண்டிடத் தோன்று
வல்லிடும்பற்கருள் கந்தனைப்பெற்றிடு மங்கைபங்கா [ம்பர
தொல்லிடுக்கார்கட நீங்குஞ்சமயமுன் றேன்றுவையே.

(இ-ள்.) வில்லிடும் மா மணி சூட்டுறும் சேடன் அர்ச்சித்த வில்லை - பிரகாசிக்கின்ற பெருமைபொருந்திய ரத்னத்தைச் சிரசிலேயுடைய ஆதிசேடன்பூசைசெய்த வில்வபைப் பதியில், சொல் இடும்பை தொலைத்து அன்பனை ஆண்டிட்

தோன்றும் பர - சொல்லப்பட்ட துன்பத்தைநீக்கியடியார்களை யிரக்ஷிக்கவெழுந்தருளிய கடவுளே, வல் இடும்பற்கு அருள் கந்தனை பெற்றிடு மங்கை பங்கா - வல்லமைபொருந்திய விடும்பனுக்குக் கிருபைசெய்த முருகக்கடவுளை யீன்றவுமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவனே, தொல்லிடுக்கு ஆர்கடம் நீங்கும் சமையம் முன் தோன்றுவை-பூர்வவினை பொருந்திய தேகமானதுநீங்கிப்போகுந்தருணத்தில்அடியேனுக்கெதிரில்வந்து காட்சிதருவாய், ஏ-அசை. (௯௯)

வையகந்தந்த மலைமாதிடத்த வசுந்தராயாம்
வையகந்தரு காவில்லைவாணநின் வார்புகழ
வையகந்தமைத் தேயரங்கேற்றினன் வாழ்விலெனை
வையகந்தம தென்சிரழிவினை மாற்றியின்னே.

(இ-ள்.) வையகம் தந்த மலைமாது இடத்த - உலகத்தையீன்றருளிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தவனே, வசுந்தரா ஆம் வைய - பூமியாகிய ரதத்தையுடையவனே, கந்தம் தரு கா வில்லை வாண-பரிமளம்வீசாநின்ற பூஞ்சோலைசூழ்ந்த வில்லைப்பதியில் வாழ்பவனே, நின் வார புகழ் தந்து அமைத்து ஏ அவையகம் அரங்கேற்றினன் - நினது பெரும்புகழை (அந்தாதியென்னும்) நூலாகச்செய்து (அதனை நினது திருமுன்கூடிய) சபையில் அரங்கேற்றினன் (.ஆதலால்) அகம் தந்தமது என்சிரழிவினை மாற்றி - யான் எனது என்னும்சிர்க்சேட்டை நீக்கி, எனை இன்னே வாழ்வில் வை-அடியேனை இப்போதே நித்தியவாழ்வில் வைத்தருளவேண்டும், எ-று. (௱)

வாழி.

வாழியருள்செய்கா மீசர்குயிலம்மை வண்குமரன்
வாழிசுரர்மறை வில்லையந்தாதியு மாநதியும்
வாழிதென் வில்வ வனத்தன்பராயாவரும்வாழியென்றும்
வாழிநர் கல்வி மடத்துமெஞ்ஞான மகாமுனியே.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வில்வவனக் கோகிலாம்பிகை மாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பொற்பார் பொழில்வில்லை போற்றுகுயி லம்மையின்மேல்
அற்பார பாமாலை யறையுதற்கு—விற்பனமா
கும்பமுனி யங்கைகொண்ட குண்டிகையையன் றுகவிழ்
தும்பிவத்திரன்றாள் துணை.

நூல்.

எழுசீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பொற்பமர்ந்திலகு மளகமாமுகிலும
பொலிவுறு நுதலெனுந் தனுவும
விற்பனவடியா பவமொழிவிழியாம
வேலுமன்றூசியாங் குமிழும்
பற்களாமுத்தும் பாதமாமலரும
படிறனேனகாணுமா றுளதோ
அற்புதந் திருககா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (௧)

பாண்டியன்வேள்வி தன்னின்மேவாண்டு
பகரரும்புதல்வியா வந்து
மாண்டருமதுரை யாண்டிடுமரசே
வஞ்சனேற்கருளுமா றுளதோ
வேண்டுபொன்மனறிற் றுண்டவஞ்செய்
விமலர்காமீசர்பா கத்தார்
ஆண்டகையரச ரீண்டியேவாழு
மணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௨)

சலத்தினிலுதிக்குங் குமிழியைநிகரிச்
சடத்தினைநிலையென வெண்ணியெந்
நலத்தினுந்திரிந்து பொருளினாற்பவத்தைச
சந்ததந்தேடிச்சா கரஞ்சேர்
கலத்தின்பாய்மரத்தி லகப்படுங்கொடிபோற்
கலங்குமெற்கருளுநா ளுளதோ
அலர்த்தடமமர்ந்த கற்பககொம்பே
யணிதில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௫)

இருதலைக்கொள்ளி யெறும்புபோல்வருந்து
மேழையேன் றன்பொழிந் துனது
விரிதருங்கமல பதங்களைத்திருக்க
விடலியையருளுநா ளுளதோ
எரியமால்செய்பூ சனைக்குகந்தாழி
களித்துடனளித்தகா மீசர்
அரியநற்பாக மமருமாவமுதே
யணிதில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௬)

சனனமாம்வாரி யிடையிற்சன்மமதாந்
தாவலைமோதிட நெஞ்சம
அனுதினமெலிவுற் றிருக்குமென்றனையுன்
னருளெனும்புணைதனைத் தந்து
வனசநற்பதமாந் தீரத்திற்சேர
வைத்திடுங்காலமு முளதோ
அனககாமீசர் பாகமதாரு
மணிதில்லைககோகிலாம் பிகையே. (௭)

சிவபிரான்முன்னந் தனச்சிறுவனுக்குன்
திருமுலைப்பாறரச் செய்து
நவமுறப்பாடச் செய்தனாதுபோ
லுயினேற்கருள்சிறி தளித்துப்
புவனமெச்சிடப்பா டிடும்வகைசெய்வாய்
போதன்மால்போற்றுகா மீசர்
அவமிலாவிடப்பா கத்தமர்மயிலே
யணிதில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௮)

கோகிலாம்பிகை மாலை.

இராபடியெறகொண் டிருபதோடீரா
றியலாமவளர்த்ததா யேயென்
பொருமிடியசுற்றிப் பெருகிய சுகத்திற்
பொருந்தியவருளுநா ளுளதோ
வருமுயலகன்மேற் றிருவடியூன்றி
மாநடம்புரிந்தகா மீசர்
அருமைசேரிடத்தின் மருவிவாழ்பவளே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௭)

குயின்மொழிமடவார் மயலினிற்சிக்கிக்
குலையுமென்மனதினை தரிய
வெயின்மிகுவனசம் பயிலடியுன்னி
வினையொழிந்திருந்திட வருளாய்
மயிலிவாகுகனைச் செயிரறவளித்த
வள்ளல்காமீசர்பா கத்தார்
அயினிகர்விழியாய் கைலையையொக்கு
மணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (௮)

மூடரைக்கும்ப முனியெனவுரைத்து
முதுக்குறைவின்றியே திரிவேன்
தேடருஞ்சடைகின் முடியநாதன்
றேவியேயென்றுதா னுன்னைப்
பாடிநல்லருளைப் பெறுகிலேனிந்தப்
பாவியேனுய்வதெவ் வகையோ
ஆடரவணிகா மீசர்பாகமதா
ரணிவில்லைககோகிலாம பிகையே. (௯)

சரவணபவசண் முககுகவயிலைத்
தரித்திடுகார்த்திகை குமர
பரவடியர்களுக் கருள்செயுமுருக
வெனவுனற்சுதன்றனைப் பரிவாய்க்
கரமலர்குவித்துப் பாடிடவருளாய்
கதிர்மதிநதியிள மறுகோ
டரவையும்புனைகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௧௦)

ரதிபுரிநாவுங் கூப்பிடுகோரமுந்
துய்யான்மலர்நிகா முகத்திற்
பதியும்வெண்ணீறு மடைந்துநின்கோயிற்
பரிவுடன்வலம்புரி யடியர்
புதியகற்கமல வடிப்பொடிமெய்யிற்
படவருள்புரிகுவை தாயே
அதிகராகியகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (கக)

அடியவர்பணிசெய் திக்கடம்வருந்தி
யயரவும்வஞ்சர்நட் பிகந்து
நடுநிலைமையினி னிற்கவும்பொய்யை
நவின்றிடாதிருக்கவு மருளாய்
கொடியசூர்களைந்த வடியயில்கரங்கொள்
குகன்றனைத்தந்தகா மீசர்
அடைவுறுமிடப்பா கத்தமர்மயிலே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (கஉ)

கரும்பகடேறிப் பெருங்கதைபாசங்
கரங்களிற்கொண்டெம னென்னேர்
வருமுனம்வடிவேற் கந்தனுமானில்
வள்ளலாம்பரமனு நீயும்
மருவிவந்தஞ்ச லென்னுநாளுளதோ
மான்மழு தரித்தகா மீசர்
அருகினிலமருங் கருணைவாரிதியே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே (கங)

நாள்களுங்கோளு நலியும்வெங்கூற்று
நண்ணுறுவினையுமென் செயுநின்
தாளிணைதுதிக்கு மன்பரைக்காக்குந்
தண்விழியருளெனக் கிருக்கில்
காளியோடொருகா லன்றுமாநடத்தைக்
களிப்புறப் புரிந்தகா மீசர்
ஆளிடப்பாக மமருமாவமுதே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (கச)

கற்பனைகடந்த வொருபொருணிலையைக்
  கண்டுபேரின்பசா கரத்தில்
பொறபுறத்திளைக்கும் புண்ணியர்க்குதவப்
  பொருந்திநிந்திருவருள் புரிவாய்
விறபனமுனிவா னடுங்கிடவந்த
  வெங்களிறுரித்தகா மீசா
அறபுறும் பாசத தமர்ந்தகாருணியே
  யணிவில்லைககோகிலாம் பிகையே. (௧௫)

பத்திசெய்தறியேன் பண்புறுமன்பர்
  பணியையும்புரிந்திட வறியேன்
உத்தமநூலா ராய்சசிசெய்தறியே
  னுன்மத்தனாயினே னருளாய்
சத்தவாரிதிபொன் மாலைநீராடத்
  தககணம்வரச்செய்கா மீசா
அத்தபாகத்தி லமரொளிவிளககே
  யணிவில்லைககோகிலாம் பிகையே. (௧௬)

ஓதியுமுணர்ந்தும் பிறர்தமக்குரைத்து
  மடங்கியேயொழுகிடாச் சுத்த
பேதையிற்பேதை யாரிலமொன்ற
  பெருந்திருவள்ளுவர் மொழிக்குச்
சாதமாரிலக்கா விருந்தநான் றிருநதத்
  தண்ணருள்புரிவையோ தாயே
ஆதியாகியகா மீசர்பாகத்தா
  ரணியில்லைககோகிலாம் பிகையே. (௧௭)

பண்டுசெய்வினையான் மானிடப்பிறப்பிற்
  படிறனேனுதித்துமல் லன்பார்
தொண்டர்தங்குழுவிற் கூடிநின்னடியைத்
  துதித்திட வறிகிலே னருளாய்
மண்டெழின்மதுரைச் சங்கநக்கீரற்
  கிலக்கணம்வழுவற வுரைத்த
அண்டர்கடுதிகா மீசர்பாகத்தா
  ரணியில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௧௮)

தீமையேபுரியுந் துட்டர்தங்குழுவிற்
சேர்ந்திடாதுன்னையெஞ் ஞான்றும்
வாய்மையோடொழுக்க முடன்றுதிபுரிந்து
வல்வினையொழித்துநற் சமாதி
தூய்மைசேர்நிலைகா ணடைகுவதென்றோ
சுகுணிசுந்தரிதிரி கோணி
ஆமதிபுனைகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௧௯)

செப்பரும்பஞ்சு பட்டிடும்பாடுந்
தீயனேன்பட்டிடும் பாட்டுக்
கொப்பலதாயே யினியெனுன்முடியா
துன்னடிக்கடைக்கல மருளாய்
முப்புவனங்கள் போற்றிடவிமய
முளைத்ததீஞ்சுவைமிகு கரும்பே
அப்பணிசடைக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௨௦)

முன்னம்யான்செய்த வெவ்வியவினையான்
முனிந்தெமனுனடுங் கிடவே
பன்னரும்பாசத் துடனெதிர்வருமுன்
பாவியேற்கபயமீந் தருளாய்
இன்னிசைமிகுந்த விறலிவென்றிடவோ
ரிரும்பெரியோனென வந்த
அன்னங்காணுக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௨௧)

செபதபமுதலி யவைகளாடத்தச்
சிந்தையிலுன்னுமுன் னெதிர்த்தே
இபமெனக்கோபஞ் சோபமோசமுமவ்
திடக்கணைப்புரிகின்ற வஞ்சேதா
சுபமிகுவிளங்கு நித்யகல்யாண
சுந்தரிதொலைத்தரு ளன்பர்க்
கபயமீந்திடுகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௨௨)

இன்னியவரக்கர் குலமறவென்ற
செந்திருமார்பனோ டயனும
நண்ணூரின்னருளாற் றங்களின் றொழிலை
நடத்துவதொன்னிலுன் புகழை
என்னூறவெடுத்துச் சொல்வதறகெளிதோ
வேழையேற்கன்னையே நலல
அணணல்காமீச ரிடதகினிலமரு
மணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (உ௩)

ஏர்திகழ்நினது வடிவதைக்கண்டென்
னிருவிழிகளுமன முமமே
சீர்திகழ்ந்திடுமா னந்தவெள்ளத்திற்
றிளைத்திலசெப்புதற கரிதாம
நார்திகழ்ஞான ம விளங்கிலதாயே
நாயினேனுய்வதெவ் வகையோ
ஆர்திகழ்சடைக்கா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைககோகிலாம் பிகையே. (உ௪)

சந்ததம்வாளாப் பலிதனைக்கொள்ளுஞ்
சங்கடமிகுதெய்வங் களையென்
சிந்தையிலென்றுஞ் சிந்தியாதுன்னைச
சேர்ந்தனைச்சிவபெரு மானை
அந்திநற்பகல்கா லையிலும்வேலையதா
லன்புடன் றுதிசெய வருளாய்
அந்தரர்துதிகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (உ௫)

கனல்புனனிலம்விண் கான்மதியிரவி
காரிருள்பகல்பல வுயிர்கண்
மனுமிவைகளிற்பூ மணநறும்பாலில
வழுத்தருஞ்சுவையெனக் கலந்த
வனமிகுமயிலே யடியனேன் புன்மை
மாற்றிநல்லருள்செய லென்றோ
அனகர்கடுதிகா மீசர்பாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (உ௬)

செழியர்கோன்மகளா யுதித்துலகாண்ட
செல்வியேநின்கடை விழிகள்
பழியிலாவடிய ரென்பவர்க்கரிய
பாக்கியங்கல்வியுங் கதியும்
ஒழிவறக்கொடுக்கு மென்னிலுன்பெருமை
யுரைக்கவிவ் வெளியனாற் றகுமோ
அழிவிலாத்திருக்கா மீசாபாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (௨௭)

கலைதெரி மகளு மலைவருமகளுங்
கலந்துநின் பொன்னடி குறித்து
மலைமகளென்று வழுத்திநாத் தழும்ப
வந்தனைபுரிகுவ ரென்றால
புலையனே னுன்னைப் புகழ்ச்சியாச் சொலும்ப
புன்கவிக்குகந்தரு ளுவையோ
அலைநதியணிகா மீசாபாகத்தா
ரணிவில்லைக்கோகிலாம பிகையே. (௨௮)

செய்திடுங்குறைக ளொழிந்திடநினது
திருவடி துதிசெய்தே னினியான்
வையகந்தன்னி லுதித்திடினினது
குறையன்றியார்குறை வழுத்தாய்
தையல்பொன்னனையாட் கருடரச்சித்த
சாமியாய்வந்தகா மீசர்
ஐயமரிடப்பா கத்தொளிரணங்கே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௨௯)

பருப்பதமுளைத்த தீஞ்சுவைக்கரும்பே
பவளமால்வரைபடர் கொடியே
விருப்பொடுதுதிக்கு மடியனேற்கிரங்கி
விழியருள்சுரந்தருள் புரிவாய்
செருப்புரிவிசய னலம்பெறவெதிர்த்துச்
செப்பரும்போர்செய்கா மீசர்
அருத்தமாரிடத்தி லமரொளிவிளக்கே
யணிவில்லைக்கோகிலாம் பிகையே. (௩0)

முற்றிற்று.

உ

முருகன் றுணை.

வில்வவனத்தில் திருக்கோலங்கொண்
டெழுந்தருளியிருக்கும்

முத்துக்குமாரக்கடவுள்பேரில்

பஞ்சரத்தினம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

மஞ்சுதிகழும்பொழில்சூழ் வண்மைவில்வைவேண்மீது
பஞ்சரத்தினத்தைப் பகாவதற்கு—விஞ்சு
நலம்புரியுஞ் சங்கரனார் நல்குஞ்சுதனாம
வலம்புரிவி நாயகனை வாழ்த்து.

நூல் - வண்ணச் சந்தவிருத்தம்.

மலனாந்தரு துன்றியிலங்கிய - ககனந்திக ழிந்திரனென்று
மதிமங்குத லண்டிடவெண்டிசை - களின்மேவா, [நன்

மருள்கொணடிடு வஞ்சகநெஞ்சர்கண்
கவிசெந்தமிழ் சந்ததமுஞ்சொலி
வளமின்றுதி ரிந்துதிரிந்தன
னவமாயே,

மெலிகின்றனன் மஞ்சுதினந்திகழ் - மலைநின்றுபி றந்திடு
[மம்பிகை
விழைவொன்றும ருஞ்சுதனென்றுந-லுளமோடே,

வெருவிந்தையி தென்றெவருஞ்சொல-நகுசந்தமி குந்துபுக
ழிலைநின்றுமொ ழிந்திடவந்தருள்-புரிவாயே, [ன்றிட

அலையொன்றுக ருங்கடன்மண்டிய
வளைகின்றவி லங்கைபொருந்திய
வசுரன்சிர மண்டனில்சிந்திட
சினமோடே,

அறையுங்கணை யுந்துமுகுந்தனின்-மருமந்திக ழுந்திருவென்
மலர்மங்கையு வந்தருளுந்திரு-மருகோனே, [றிடு

மலைதங்கிய வன்குறமங்கையை
நலமிஞ்சபு ணர்ந்தனில்வந்ததி
மயல்கொண்டுமெ ணந்துமகிழ்ந்தருள்
முருகோனே,

வனசங்களு மஞ்சளுமிஞ்சியும்-விளைகின்றநி லங்கணிறைந்
[துள
வளமொன்றிய வில்லையிலங்கிய-குகவேளே. (௪)

அறிவுமங்க லுற்று - முனம்வருந்தி மெத்த
வருமையென்றி ழைத்த - வினையாலே,

அறையுமந்த ரத்தின் - பிறையைவென்ற நெற்றி
யழகமைந்து முற்று - மதின்மேலே,

நறியமஞ்ச ளிட்ட - வடிவுகண்டு சொற்ப
நலமின்மங்கை கத்து - செயலாலே,

நவிலுகின்ற பித்த - விருமல்கொண்டு சத்தி
நலியுமென்ற னுக்கு - னருளாறு,

மறவிகந்த சுத்த - வவிடதங்கொ டுத்து
மணியமாந்தி சைக்கு - மணி மேவா,

மலர்களென்று ரைக்கும் - பதயுகஞ்சி ரத்து
மனமுவந்து வைத்தெ - னெனையாளாய்,

இறையிருந்த பத்தன் - றுதியுணர்ந்து பச்சைச்
சிகியில்வந்து விட்ட - முருகோனே,

திருமணஞ்சி றக்கப் - புரியும்வில்லை யுற்றுத்
திகழுகின்ற வத்த - குகவேளே. (உ)

சந்தந்தங் கைந்தருவார்நிழல் - குந்தந்தம் பந்தியிலுறாயர்
தந்தந்தந் தந்தனதானென-டமாட,

சங்கும்பம் பம்மென வூதிட-அங்கங்குஞ் சிந்துகள்பா
தங்கும்பொங் கிந்திரனேமுத-லனைவோரும், [டி

வந்தஞ்செம் பஞ்செனவேதிகழ்-கஞ்சந்தன் றும்மிருசீரடி
மந்த்ரங்கொண் டன்புறவேசொலி-துதிமேலா,
மண்டுந்திண் கந்திடீயேமுறி-வம்புங்கொண்டண் டிய
வஞ்சம்மிஞ் சும்படையோடட-னமனுனன், [மேதியல்
தொந்தங்கொண் டங்கரமேவிய-நஞ்சும்பொன் றுங்கயிரு
துந்துந்தும் மென்றெனையேயட-வருநாளே, [டெதிர்
சுங்கந்தொங் குஞ்சிகிமீதினில்
பங்கங்கன் றுந்திருமாதரின்
துன்றங்கம் மிங்கிதமேகொள
வருவாயே,
சந்தஞ்சந்தம் மகில்சூழ்தரு-விந்தந்தன் பண்பொடுகேழுற
கண்டஞ்சும் விண்டநன் மாதவன்-பணிவேலா,
சுந்த்ரந்துஞ் சும்மணிமேடைகள்
எங்கெங்கு தங்கெழில்சூழ்விலைக்
கண்டங்குந் துங்கதயாபர
குகவேளே. (௫)

பவவினையைப் புரியபவப்-பிறவியெடுத் தருமையெனப்
பகருமனுக் களினில்வரத்-தவமேவா,
பரனடியைக் கருதறவிர்த்-தழகொழுகப் புழுகனைநற்
பழமொழியர்க் குருகிமனத்-தளர்வோடே,
அவமதியுற் றனனெனமித்-திரரிகழத் திரியுமெனக்
கதிகபலப் பலமணியிட்-டவையூடே,
அவிரொளிபொற் பரிபுரமிட்-டடைவொடுமிக் கொலி
கழலமைத் துதிபுரியத்-தருவாயே, [செய்மணக்
கவனமுறத் திகுதிகெனச்-சிறகொடுநிர்த் தனயிடுசொற்
கலபமயிற் பரியதனிற்-களியாயே,
கருதுமடக் குமரிகளுக்-குவகைமிகக் கழலர்மனக்
கவலையொழித் திடவருசத்-தியவேலா,
தவர்வெருவச் சுரரயரத்-துயர்புரிமுப் புரநகரிற்
றழலெரியச் செயுமரனுக்-கருள்வோனே,
தமனியபொற் சிகரிகளிற்-புயல்கள்களித் துலவுவிலைத்
தணிநகரிற் றிகழுயில்கைக்-குகவேளே. (௬)

முத்துக்குமாரக்கடவுள்பேரில் பஞ்சரத்தினம்.

ஞானமிருத்திடு முத்தர்கள்சித்தர்கள்-மோனமொனுச்சொரூ
[பத்தர்கள்விற்பன
நாவலரற்புத மிக்கதவத்தர்கண்-முதலோரும்,

ஞாலமளித்தருள் வித்தகியுத்தமி
யாலிலையிற்றுயி லச்சுதனுக்கிளை
நாரணிதற்பரி சாக்குணிநிர்க்குணி
யபிராமி,

வானுலகத்தமு தொத்தமொழிச்சிமுன்-மேனையளித்திடு
[புத்திரிமுக்கணன்
வாமமதிற்றிகழ் சத்திதனக்கொரு-சுதனாகி,

வாரியின்மத்திமு ளைத்தெழுகொக்கினை
வேலினைவிட்டுமு றித்திடுநித்திய
வானவர்சொற்றுதி பெற்றிடுசிற்பர
வெனவோதும்,

கானவர்பெற்றகு றத்தியுவப்புறு-நாயகனத்தியு னைததொரூ
[மெறகுநின
கான்மலரொத்தப தத்துணையைத்தர-வரவேணும்,

காதமணக்கும லர்க்கணைவைத்திடு
மேதமில்சித தச னிற்றிகழுற்றிடு
காவலர்மெச்சுதி ருத்தணிகைப்பதி
யமர்வேலா,

சீனர்கள்பப்பர ரொட்டியர்குச்சரர்-மாளுவமக்கடு
[ருக்கர்கணமற்றுள
தேயமுமொக்கம கிட்சிகொளத்தரும்-வளமேவிச,

சீருறமுக்கிய நற்பொழில்பற்பல
வேருறவைத்தெழி லைச்செயமிக்கதி
சீதளமுற்றவில் வைப்பதிகச்சிய
குகவேளே.

முற்றிற்று.